

Keski-Suomen Maanpuolustaja

www.ksrespiirit.fi

Toukokuu 2010

Keski-Suomen reservipiirien tiedotuslehti

29. vuosikerta

Kuva: Ilmavoimien Materiaalilaitos

Keski-Suomen Reserviupseeripiirin matka Reserviupseerikoulun 90-vuotisjuhlaan

RUK kutsuu kaikki reserviupseerikurssit Haminaan!

Keski-Suomen Reserviupseeripiiri järjestää 19.6.2010 päivämatkan jäsenilleen Reserviupseerikoulun 90-vuotisjuhlaan Haminaan. Päivän ohjelmassa on seuraavaa:

- päiväjuhla Bastionissa klo 13 alkaen
- ohimarssi Kadettikoulunkadulla kurssittain päiväjuhlän jälkeen
- kalustonäyttely Tykistökasarmin kentällä
- kenttäpäivällinen Muonituskeskuksessa
- RUK-museossa vierailu.

Lähtö paluumatkalle noin klo 18.00

Matka tehdään linja-autolla pohjoisesta Keski-Suomesta alkaen reittiä Viitasaari – Äänekoski – Hirvaskangas – Jyväskylä – Korpilahti – Joutsa – Hamina. Matkakustannus on enintään 15 euroa matkalaista kohden.

Ennakoilmoittautuminen toiminnanjohtajalle 30.5. mennessä on välttämätöntä kyytijärjestelyn vuoksi. Ilmoittautumiset ensisijaisesti sähköpostilla reserviupseeripiiriin osoitteeseen reserviupseeripiiri@ksrespiirit.fi tai puhelimitse puh. 0400 163 470.

Lähdetään joukolla Haminaan verestämään muistikuvia!

SA-kuva

Timo Salo
Puheenjohtaja

Kari Löfgren
Toiminnanjohtaja

Sisällys

**Länsi-Suomen Sotilaslääni
on monin tavoin
haasteellinen** sivu 3

**Rauhanturvaajan työ on
muuttunut** sivu 4

**Reservin täydennys-
koulutuksessa** sivu 5

**RESUL:n ilma-asekiset
opetusministerin
suojeluksessa** sivu 7

**Talvisodan päättymisen
70-vuotisjuhla Viitasaarella
13.3.2010** sivu 9

**Maanpäällinen bunkkeri
keskellä Hampuria** sivu 10

**Sotilasmusiikki
maanpuolustushengen
kohottajana** sivu 16

Keski-Suomen Maanpuolustusjuhla Luhangassa 13.–14.8.2010

Keski-Suomen Maanpuolustusjuhla 2010 järjestetään Luhangassa 13.–14.8.2010. Tilaisuuden järjestävät yhdessä Luhangan kunta, Ilmavoimien Teknillinen Koulu ja Länsi-Suomen Sotilasläänin Keski-Suomen Alueoimisto sekä Keski-Suomen alueella toimivat maanpuolustusjärjestöt. Tapahtumaan liittyy Ilmavoimien Teknillisen Koulun 2/10-saapumiserän sotilasvala.

Perjantaina 13.8. on ohjelmassa klo 18.00 alkaen kalustoesittely, Ilmavoimien Soittokunnan konsertti ja elokuvaesityksiä.

Lauantaina 14.8. on klo 9.30 alkaen seppeleenlasku, kenttähartaus, kalustoesittely, sotilasvala ja ohimarssi sekä lounas. Päätjuhla alkaa klo 13.00 ja päättyy klo 14.00.

Kaikkiin tilaisuuksiin on yleisöllä vapaa pääsy.

Tervetuloa!

Veljeä ei jätetty

Talvisota oli näyttävästi esillä viime vuoden lopussa ja tämän vuoden alussa eri tiedotusvälineissä. 13.3.2010 tuli kuluneeksi 70 vuotta sodan päättymisestä. Tiedotusvälineissä olleet jutut palauttivat mieleemme ne raskaat uhrin, joiden ansiosta itsenäisyytemme säilyi. Itsenäisyytemme oli veitsenterällä, mutta veteraanisukupolven edustajien taistelu säilytti meille tärkeimmän – itsenäisen isänmaan.

Talvisodan päättymisen 70-vuotismuistovuonna on syytä pysähtyä miettimään, mikä sai suomalaiset venymään niin uskomattomiin suorituksiin, kuin mihin Suomen lukuisilla sankarihautausmailla lepävät ja sodista elävinä selvinneet pystyivät. Täytyy aina muistaa, että vastassa oli yksi maailman mahtavimmista sotilasmahdeista.

Ehkäpä tärkein syy suomalaisten sankaritekoihin oli se, että suomalaiset kokivat olevansa oikealla asialla – puolustamassa Suomen itsenäisyyttä ja itsemääräämisoikeutta. Heille koti, uskonto ja isänmaa eivät olleet vain kolme sanaa vaan asioita, joiden puolesta he olivat valmiita suuriinkin uhrauksiin. Tätä kuvaa mielestäni erittäin hyvin kersantti Paavo Puttosen kirje veljelleen Toivolle. Kirje on päivätty 1.3.1940, ja se on julkaistu Konneveden veteraani- ja lottamatrikelissa. Ote kirjeestä:

”Me suomalaiset tunnemme tällä hetkellä toisemme kuin veljiksi kai yhteistä asiaa ajatellessa ja puolustaessamme rakasta maata, joka juuri tänä aikana on meille käynyt niin kallisarvoiseksi, ettei mitään parempaa paikkaa ole koko maailmassa. Minäkin ennen olin niin rauhallinen kaikesta siitä touhusta, joka koski maamme puolustusta, mutta nyt on ajatuskantani paljon muuttunut. Olen mielestäni valmis tekemään kaikkeni puolustaakseni maata ja vaikka uhraamaan henkenikin, jos niin olisi minun kohtaloni määrätty.”

Paavo Puttonen kaatui maaliskuun loppupuolella 1943 Aunuksen kannaksella ja lepää nyt aseveljiensä rinnalla Konneveden sankarihautausmaalla.

Jouko Hyppönen

Toinen keskeinen syy oli varmasti se, että suomalaisilla oli kotirintaman tuki takanaan. Suomalaiset tuskin olisivat kestäneet sodan kauheuksia näin hyvin, mikäli heillä ei olisi ollut kotirintaman vankkumatonta tukea.

Veteraaniasioista puhuttaessa naiset jäävät usein unholaan – mielestäni aivan perusteetta. Haluankin tässä yhteydessä erityisesti korostaa naisten merkittävää panosta yhteiseksi hyväksi. Myös he tekivät ankarina sotavuosina suuren työn Suomen hyväksi. Osa toimi rintamatehtävissä

esimerkiksi lottina ja osa kotirintaman tärkeissä tehtävissä. Sotien jälkeen he miestensä rinnalla rakensivat tätä maata sellaiseksi kuin se on tänään, yhdeksi maailman eturivin valtioksi, jossa meidän nuorempien sukupolvien edustajien on hyvä elää. Tästä heille kuuluu suuri kiitos.

Sotainvalidien ja -veteraanien keskuudessa elää edelleen jo sotavuosilta tuttu sanonta: ”Veljeä ei jätetty.” Sanonta sisältää vahvan välittämisen ja yhteisvastuun sanoman. Nämä velvoittavat sanat meidän tulisi muistaa nykyisessä yksilökeskeisyyttä korostavassa yhteiskunnassamme. ”Veljeä ei jätetty” on hyvä ja kestävä periaate vielä tänäkin päivänä.

Siteeraan lopuksi Suomen marsalkka Mannerheimin viimeistä ylipäällikön päiväkäskyä (nro 137, 31.12.1944) puolustusvoimain komentajana. Ote päiväkäskystä:

”Teidän asianne on kaikkialla maassamme ylläpitää sitä keskinäisen luottamuksen ja toveruuden henkeä, minkä sodan yhteiset koettelemukset ovat luoneet, sekä ympäristöönne kasvattaa uskoa ja luottamusta tulevaisuuteen.”

Nämä sanat Mannerheimin kohdisti talvi- ja jatkosodasta palanneille sotainvalideille ja -veteraaneille, jotka ovat ylipäällikkönsä käskyä esimerkillisesti noudattaneet.

Jouko Hyppönen
puheenjohtaja

Keski-Suomen Reserviläispiiri ry

Olisiko hetki aikaa?

”Kuule, onko sinulla nyt hetki aikaa? Minulla olisi tässä yksi pieni juttu, ehditkö katsomaan?” Kuulostaako tutulta? Meidän jokaisen aikaa kysytään arjessamme monenlaiseseen tarpeeseen. Jokaisella meistä on omat kiireemme ja tehtävämme. Kuinka siis löydämme aikaa lähimmäiselle?

”Taitaa olla hieman liiaksi kiireitä sinulla noitten töitteesi kanssa?” Näin eräs nuori morjenti minua tavatessaan minut matkalla rippikoulupalaverista kerhonpitoon. Tervehdys laitto mieltämään, mikä seurakunnan hommissa on lopultakin tärkeää? Raamatun evankeliumeissa ei korosteta Jeesuksen kevyttä askelta ja tehokkuutta ihmisten tapaamisissa. Välillä Jeesuskin väsyi ihmisten suureen määrään ja luonaan tapahtuvaan kulkemiseen. Aikaa Jeesuksella oli kuitenkin aina ihmisille.

On tärkeää löytää aikaa toiselle ihmiselle. Ihmisten aito kohtaaminen vaatii aikaa ja toisesta välittämistä. Omassa työssäni yksi tärkeä asia on nuoren kiireetön kohtaaminen. Täytyy olla aikaa kohdata reilusti ja olla aidosti läsnä nuoren elämässä. Viipyilevä ajankäyttö viestittää myös toiselle kuuluvasta ihmisarvosta, samoin siitä arvokkuudesta, joka hänelle kuuluu Jumalan luotuna.

Kun kerran Jeesuksella on aikaa meille, miten meidän aikamme voi olla liikaa kortilla?

Raamatun evankeliumeissa on useita tilanteita, joissa kerrotaan, kuinka Jeesus tapasi paljon ihmisiä puheessaan, parantaessaan, opettaessaan ja tehdesään ihmetekoja. Usein näissä tapaamisissa oltiin jotakin vailla. Tuolta ihmeelliseltä mieheltä toivottiin parantamista, opettamista ja myös tuomarina olemista. Raamatun teksteistä löytyy paljon oppeja, vertauksia ja neuvo-

le ihmiselle. Ihmisten aito kohtaaminen vaatii aikaa ja toisesta välittämistä. Omassa työssäni yksi tärkeä asia on nuoren kiireetön kohtaaminen. Täytyy olla aikaa kohdata reilusti ja olla aidosti läsnä nuoren elämässä. Viipyilevä ajankäyttö viestittää myös toiselle kuuluvasta ihmisarvosta, samoin siitä arvokkuudesta, joka hänelle kuuluu Jumalan luotuna.

Kun kerran Jeesuksella on aikaa meille, miten meidän aikamme voi olla liikaa kortilla?

Raamatun evankeliumeissa on useita tilanteita, joissa kerrotaan, kuinka Jeesus tapasi paljon ihmisiä puheessaan, parantaessaan, opettaessaan ja tehdesään ihmetekoja. Usein näissä tapaamisissa oltiin jotakin vailla. Tuolta ihmeelliseltä mieheltä toivottiin parantamista, opettamista ja myös tuomarina olemista. Raamatun teksteistä löytyy paljon oppeja, vertauksia ja neuvo-

Mukavaa ja kiireetöntä kevätistä sinulle.

Jarkko Juvonen
nuorisotyönohjaaja
Viitasaaren seurakunta

Sinivalkoinen konsertti Konnevedellä

Keski-Suomen reservipiirin veteraani- ja hengellinen toimikunta järjesti yhteistyössä Konneveden Reserviläiset ry:n kanssa Sinivalkoisen konsertin. Konsertti oli Konneveden kunnantalon Konnevesisalissa.

Sinivalkoisessa konsertissa esiintyivät musiikin ammattilaiset Satu Rantanen Laukaasta ja Kyösti Kytöjoki Konnevedeltä. Heitä säestivät Arto Rantanen (flyygeli) ja Seppo Savilehto (akustinen kitara). Laulut olivat konsertin nimen mukaisia. Konsertissa kuultiin muun muassa laulut Taivas on sininen ja valkoinen, Synnyinmaan laulu, Äänisen aallot, Veteraanin iltahuuto, Sillanpään marssilaulu sekä tietysti Jukka Kuoppamäen Sininen ja valkoinen. Lisäksi ohjelmassa oli kauneimpia hengellisiä lauluja. Ohjelma oli tasapainoinen kokonaisuus. Tätä mieltä oli myös Konneveden Sotaveteraanit ry:n tuore puheenjohtaja Heikki Häyrinen: – Lauluvallinat olivat onnistuneita. Kaiken kaikkiaan konsertti oli upea, hieno tilaisuus.

Kaikki olivat tervetulleita konserttiin eikä pääsymaksua ollut. Erityisesti järjestävät toivoivat näkevänsä konsertissa sotainva-

Jouko Hyppönen toi konserttiin Keski-Suomen reservipiirin tervehdyksen.

serttiin eikä pääsymaksua ollut. Erityisesti järjestävät toivoivat näkevänsä konsertissa sotainva-

lideja ja -veteraaneja sekä heidän puolisoitaan ja leskiään, jotka olivat konsertin kunniavieraita. Veteraaneja olikin paikalla yllättävän paljon.

Konsertissa oli mukana veteraaneja, jotka eivät juuri osallistu veteraanijyhdistysten toimintaan. Veteraanit, jotka kunniansa puolesta pystyivät osallistumaan, olivat mukana, Konneveden sotaveteraanijyhdistyksen sihteeri Pentti Laitinen totesi.

Konserttia tukivat Konneveden kunta ja Konneveden Osuuspankki. Kunta tarjosi tilat ja pankki konserttikahvit. Vapaaehtoinen kahviraha meni lyhennettävänä paikallisten sotainvalidien ja -veteraanien hyväksi.

Sotaveteraanijyhdistyksen puheenjohtajalla ja sihteerillä oli yhteinen toive konsertin järjestäjille. – Toivottavasti tämä konsertti saa jatkoa, miehet sanoivat kuin yhdestä suusta.

Teksti: Jouko Hyppönen
Kuvat: Paula Riihuhta-Poikolainen

Lippua ei jätetä

Rintamaveteraanien Korpilahden paikallisosasto piti viimeisen kokouksensa 19.3.2010. Osasto päätti lopettaa toimintansa, koska veteraanijäsenet alkoivat käydä vähiin ja ikääntyä. Väkeä ei enää oikein saatu kokouksiin eikä retkille. Jäseniä oli enää vajaat 30, joista veteraaneja vain kahdeksan. Osaston viimeinen puheenjohtaja Reino Koskinen halusi lakkauttaa osaston virallisesti, jottei se jäisi ”roikkumaan” rekisteriin ilman toimintaa.

Rintamaveteraanit kantivat huolta lippunsa kohtalosta. Lippu jäisi yksin – ilman lippuvartiota. Puhuttiin jopa lipun polttamisesta. Korpilahden Reserviupseerikerho teki aloitteen ja esitti, että veteraanit luovuttaisivat lippunsa reserviupseereille perinnelipuksi. Veteraanit hyväksyivät esityksen, ja osaston viimeisessä kokouksessa juhlassa lippuvartion vaihdossa reserviupseerit ottivat vastaan veteraanien lippun. Lippua säilytetään Korpilahden siunauskappelissa, ja lippua käytetään veteraanien hautajaisissa kuten ennenkin. Lisäksi lippu on reserviläisten mukana lippulinnoissa.

Matti Hyvärinen

Konsertin esiintyjät on kukitettu. Kuvassa vasemmalta: Satu Rantanen, Kyösti Kytöjoki, Arto Rantanen ja Seppo Savilahti.

Länsi-Suomen Sotilasläänini on monin tavoin haasteellinen

Alueupseerina pääsin haastattelemaan uutta Länsi-Suomen Sotilasläänin komentajaa, kenraalimajuri Juhani Kääriäistä oman toimialani kysymyksistä. Kääriäiselle vapaaehtoinen maanpuolustustyö ja -koulutus on tuttua jo siltä ajalta, jona hän toimi Kymen Sotilasläänin komentajana. Seuraavassa uuden komentajan ajatuksia, näkemyksiä ja ensivaikutelmia Länsi-Suomen Sotilasläänin vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta.

Vapaaehtoinen kenttä on merkittävä sotilasläänissä

Kääriäiselle ei tullut yllätyksenä sotilasläänin alueen vahva vapaaehtoisen maanpuolustustyön ja -koulutuksen kenttä. Kymen piiriorganisaatiot ja sadat paikallisyhdistykset, jotka tekevät alueillaan ja paikallisesti arvokasta työtä, ovat haaste yhteydenpidon kannalta sotilasläänille.

– Juuri tässä asiassa uusi johtamis- ja hallintojärjestelmä on kohdallaan. Alueoimistot ovat alueillaan keskeisiä toimijoita vapaaehtoisen maanpuolustuksen ja koulutuksen tuki- ja yhteysasioissa. Sotilasläänin esikunnalla eikä varsinkaan minulla komentajana ole käytännön mahdollisuutta toimia aktiivisesti kovin laajan joukon kanssa eikä kovin laajalla alueella, Kääriäinen toteaa ja jatkaa: – Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että sotilasläänin komentaja jumiuuu Hämeenlinnaan vaan

pitää yhteyttä kenttään tarpeen mukaan. Osallistuin esimerkiksi 13.3.2010 Seinäjoella talvisodan päättymispäivän muistojuhallisuuksiin.

Sotilasläänin esikunnalla on ohjaava ja koordinoiva rooli sotilasläänin alueella. Alueoimistot ovat välttämättömiä yksiköitä maakunnissa. Niillä on vaativat tehtävät ja velvoitteet niin asevelvollisuusasioissa kuin palvelutehtävissä.

Kääriäinen lupaa, että hän on aktiivinen Länsi-Suomen alueellisessa vapaaehtoisen maanpuolustuksen neuvottelukunnassa ja pyrkii kehittämään omalta osaltaan sen toimintaa tulevaisuudessa.

Järjestöillä on tehtävänsä

Puolustusvoimat arvostaa ja tukee resurssiansa mukaan vapaaehtoista maanpuolustustyötä. Vapaaehtoisessa maanpuolustuskoulutuksessa olemme keskittäneet vahvan tuen kumppanillemme Maanpuolustuskoulutusyhdistykselle.

– Koulutustuki ja Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen asema on säädetty vuoden 2008 alusta alkaen omalla lailla. Tämä lainsäädäntö tukee puolustusvoimien sen omien päätehtävien täytämissä, kuten laissa on säädetty, Kääriäinen määrittelee.

Puolustusvoimat tilaa koulutusta, asettaa annettavalle koulutukselle vaatimukset ja suorittaa koulutustuloksen arviointia. Vapaaehtoinen koulutus on jatku-

Länsi-Suomen Sotilasläänin komentaja, kenraalimajuri Juhani Kääriäinen.

vasti kehittyvä prosessi.

Muiden viranomaisten kytke-

minen osaksi vapaaehtoista koulutusjärjestelmää on myös haaste. Puolustusvoimilla on tarve saada oppia viranomaisilta muun

muassa maakuntajoukoille, joiden toiminta ja osin koulutus perustuu pitkälle vapaaehtoisuuteen. Vastaavasti MPK voisi tarjota viranomaisille koulutusmahdollisuuksia.

Kenraalimajuri Kääriäisen mukaan vapaaehtoisuus on muun vapaaehtoisuuden kantava voima. Puolustusvoimat eivät ohjaa järjestöjä. Vapaaehtoisuus on osoitus tämän päivän maanpuolustustahdosta. Kaikilla järjestöillä on oma ideologiansa, jota puolustusvoimat arvostaa ja tukee. Tuki järjestöille tai sen paikallisyhdistykselle voi olla vaikka sotilassoittotoimintaa tai maanpuolustustietoutta lisääviä esitelmiä.

– Sotilaallisen toiminnan ja koulutuksen osalta kannustan reservin järjestöjä tiiviiseen yhteistyöhön alueidensa MPK:n maanpuolustuspiirien kanssa, Kääriäinen lisää.

Kansalaisten kuntoa kehittämään

Kääriäinen nostaa eräänä toiveena esille reserviläisten ja kansalaisten kunnan kohottamisen merkityksen. Hän näkee, että siinä olisi sarkaa järjestökentälle. Tiedossa on, että tätä työtä tehdään muun muassa Reserviläisurheiluliitossa. – Tätä teemaa toivon kaikkien järjestöjen piirien ja paikallisyhdistysten miettivän ja ryhtyvän yhteistyössä järjestämään tempauksia ja tapahtumia, haastaa Kääriäinen. – Kaikella terveyttä edistävällä toi-

minnalla on suuri merkitys koko yhteiskunnassa.

Pitkän linjan pioneerin nousujohteinen ura

Pääkaupunkiseudulla asuva Kääriäinen on kotoisin Kouvolasta ja on aloittanut palvelusuransa Korialla Kymen Pioneeripataljoonassa ja palvellut pioneeripataljoonassa eri tehtävissä kaikilla tasoilla joukkueen johtajasta pataljoonan komentajana. Pitkän linjan pioneeriseläjän upseerina hän toimi pioneeri- ja suojelutarkastajana vuosina 2001–2002. Kansainvälistä uraa Kääriäinen on tehnyt useaan otteeseen suomalaisissa rauhanturva- ja kriisinhallintajoukoissa. Kymen Sotilasläänin komentajana vuosina 2004–2006 hän oli näköalapaikalla ja tiiviissä yhteistyössä reservin järjestöjen ja Maanpuolustuskoulutus ry:n kanssa. Priikaatikenraaliksi ylennettynä Kääriäinen toimi puolustusvoimien apulaishuoltopäällikkönä ja logistiikkapäällikkönä, josta tehtävästä hän siirtyi Länsi-Suomen Sotilasläänin komentajaksi Hämeenlinnaan. Kenraalimajuriksi hänet ylennettiin 6.12.2009.

Kääriäinen on kahden aikuisen lapsen isä ja kolmen lapsenlapsen ukko. Budolajien harrastajasta on tullut kuntourheilun harrastaja, joka mielellään kuluttaa vapaa-aikaansa vaikka kuntosalilla tai kalastus- ja metsästys-harrastusten parissa.

Teksti ja kuva: Ari Pakarinen

Ajankohtaista aluetoimistosta

Keski-Suomen Aluetoimiston toiminnan lähtökohta vuonna 2010 on Länsi-Suomen Sotilasläänin Esikunnan ja Maavoimien Esikunnan toimintasuunnitelmissa käsketyt tehtävät sekä lakeihin ja asetuksiin perustuvat tehtävät. Yhteistoiminta ja suhteiden hoitaminen ympäröivän yhteiskunnan toimijoiden ja erityisesti reservin kanssa on perustavaa, josta ei tingitä. Tässä työssä aluetoimiston rooli Keski-Suomen maakunnassa on puolustusvoimien kannalta merkittävä.

Aluetoimiston henkilöstön tehtäväjako ja toimiston toimintatapaamalla sovitaan uuteen kolmentoista henkilön kokoonpanoon. Vuoden 2010 toiminnan painopisteitä ovat aluetoimiston siirto uusiin tiloihin sekä toiminnan organisoiminen uusissa tiloissa ja uudella kokoonpanolla.

Viime vuotta voisi kuvata toi-

Everstiluutnantti Jouni Tuominen

minnan vakauttamisen ajaksi. Aluetoimistossa keskityttiin perustehtäviin ja niiden hoitamisen vakiointiin. Toiminnan vakauttamista jatketaan tänä vuonna. Tavoitteena on tehdä aluetoimisto tunnetuksi toimijaksi ja vakiinnuttaa sen asema Keski-Suomen maakunnassa.

Aluetoimiston kolmatta toimintavuotta ovat leimanneet

muuton valmistelu Roninmäestä Kivääritehtaalle ja muutto maaliskuun viimeisellä viikolla. Toiminta Kivääritehtaalla käynnistyi aprillipäivänä, mutta virallisesti asiakaspalvelu aloitti uusissa tiloissa 6.4.2010. Uudet tilat Kivääritehtaan Ruuti-rakennuksessa ovat osoittautuneet toimiviksi. Siirtyminen ”maapallon sisältä” luonnonvaloa täynnä oleviin tiloihin oli miellyttävä yllätys henkilöstölle. Samalla myös tavoitettavuutemme parani. Onhan Tourulaan paljon helpompi löytää kuin Myllyjärventielle. Myös alueen miljö on toimintaamme hyvin sopiva.

Vuoden alussa aluetoimiston vahvuus kasvoi kahdella henkilöllä. Jääkäriprikaatista siirtynyt kapteeni Petteri Kovalainen otti vastaan majuri Ollipekka Honkoselta koulutusupseerin tehtävät, ja Pioneerirykmentistä siirtynyt yliluutnantti Marko Juustila aloitti ”kutsuntaväpelinä”. Aluetoimistossa on edelleen avoimena kaksi tehtävää, jotka saatiin alueellisten sotilasläänien lakkauttamiseen liittyen. Toinen tehtävä täyttynee syyskuun alussa, joten aluetoimiston voimavarat ovat hyvät syksyn tehtäviä ja

harjoituksia ajatellen.

Aluetoimiston henkilöstö keskittyy nyt uusissa tiloissa ensi syksyn harjoitusten valmisteluun ja perinteisiin kutsuntoihin. Kutsunnoissa käydään syksyllä 18 eri paikassa. Kutsuntapäiviä on yhteensä 32.

Puolustusvoimain lippujuhlan päivänä 4.6. järjestetään perinteinen ylentämis- ja palkitsemistilaisuus Kivääritehtaalla ravintola Aimossa. Tilaisuuteen kutsutaan 4.6. ylennettäviä ja palkittavia reserviläisiä sekä eri yhteistyötahojen edustajia.

Toivotan maanpuolustusväelle aurinkoista kevään jatkoa ja kaikkea hyvää alkaneelle vuodelle 2010.

Aluetoimiston päällikkö Everstiluutnantti Jouni Tuominen

Ilmakuva Kivääritehtaan alueesta. Keski-Suomen Aluetoimisto on vasemmassa yläkulmassa olevan sinertävän Ruuti-rakennuksen vasemmassa päädyssä. Kuva: Jykes Kiinteistöt.

Rauhanturvaajan työ on muuttunut

Rauhanturvaaminen maailmalla on suomalaisille läheistä työtä, sillä Suomi on osallistunut erilaisiin turvaamistehtäviin maailmalla vuodesta 1956 lähtien. Tällä hetkellä rauhanturvaaminen on kuuma keskustelunaihe. Vääntöä käydään siitä, pitääkö Suomen vetää joukkonsa pois Afganistanista ja Kosovosta. Ruodinnassa on ollut myös raportti, joka selvittää Georgian sodan syitä.

Ura alkoi Libanonista

Rauhanturvaaja Markku Järvinen osallistui ensimmäiseen rauhanturvaoperaatioon viestipäällikkönä Libanonissa vuonna 1983. Viimeksi hän on toiminut vuonna 2008 rauhanturvaamistehtävissä Georgiassa. Väliin on mahtunut monenlaista, suoranaisissa operaatioissa vierähti yhteensä yhdeksän vuotta, YK:n huoltoupeerien kouluttamista Norjassa, kaksi vuotta New Yorkissa rauhanturvaoperaatioiden rahoituksen suunnit-

telussa sekä puolustusministeriössä rauhanturvaoperaatioiden suunnittelussa. Tutuiksi ovat tulleet Israel, Libanon, Syyria, Kosovo, Makedonia, Kroatia, Unkari, Bosnia, Bryssel ja myös sotilasjärjestö Nato.

– Työ oli kaikkiaan mielenkiintoista. Alkuun rauhanturvaamisesta huolehti YK lähes yksinään. Silloin rauhanturvaajien työ oli erilaista kuin nykyisin. Ainoa suoja oli käytännössä sinibaretti. Luotiliivejä ja -suoja ei ollut, kuten nykyisillä turvaajilla. Silloin myös turvaajiin suhtauduttiin kunnioittavasti ja sinibaretti todella suoja.

Useita toimijoita

Nykyisin rauhanturvaamisoperaatioita on YK:n lisäksi EU:lla, Natolla ja Etyj:illä. Se on Järvisen mukaan muuttanut operaatioiden luonnetta. Nyt keskustellaankin siitä, millaisiin tehtäviin suomalaisia voidaan lähettää, ja pohditaan, pitääkö Afganistanissa lisätä suomalaisten määrää. Peri-

Markku Järvinen Georgiassa latvialaisen tarkkailijan kanssa.

aatteena on, että jokainen rauhanturvaajan haavoittuminen tai

kuolema on liikaa. Nykyisissä operaatioissa ris-

kit kasvavat. Tähän mennessä 47 suomalaista on menehtynyt

rauhanturvaamistehtävissä. Puolet kuolemista on tapahtunut vapaa-ajalla. Rauhanturvajoukkoissa palvelleiden määrään nähden kuolleiden määrä ei ole iso.

Läsnäolo tärkeää tavallisille kansalaisille

Järvinen sanoo, että YK:n rauhanturvaamisoperaatiot ovat tuottaneet tulosta. Ne eivät siten ole olleet turhia, vaikka arvostelu on ollut välistä ankaraakin.

– Vaikka maailmanpoliittisesti tehtävää varten asetettuja tavoitteita ei olisikaan saavutettu, rauhanturvaajien läsnäolo on ollut tärkeää paikalliselle väestölle. Sen elämä on muuttunut rauhanturvajoukkojen ansiosta turvallisemmaksi. Vaikutus näkyi esimerkiksi Georgiassa hyvin selvästi. Kansainvälisten tarkkailijoiden läsnäolo osoitti paikalliselle väestölle, etteivät he ole jääneet yksin.

Risto Koivisto

Sähköinen kuntokortti

Nimi: Jari Pekkanen
Koulutus: fysioterapeutti
Ammatti: yrittäjä, Fysikaalinen Hoitolaitos Kunnon Syke Ky
Kotikunta: Saarijärvi
Yhdistys: Kivijärven Reserviupseerit ry

Mistä sait ensimmäisen kerran tiedon sähköisen kuntokortin käyttöönotosta?

Reserviläisurheiluliiton tiedotteista ja suurena kannustajana on ollut RESUL:n toiminnanjohtaja Risto Tarkiainen. Itse olen reserviupseeriin piirihallituksessa ja vastuualueenani on nimenomaan kenttäkelpoisuuden kehittäminen Keski-Suomessa. Samoin piirin toiminnanjohtaja Kari Löfgren on kannustanut ja jakanut tietoa. Myös MPK:n toiminta on tuonut aktiivisesti asiaa esille.

Milloin aloit käyttämään kuntokorttia ja miksi?

Vuoden 2009 alussa. Olen aina ollut kiinnostunut fyysisen kunnan kehittämisestä ja kuntotestauksesta: Mitä syitä ja seurauksia kunnan kehittämiseen liittyy? Miksi tavallisen ihmisen tulee harrastaa liikuntaa sopivassa määrin, ja mistä löytyy välineitä pitää kiinnostusta yllä? Kuntokortti on mainio väline seurata omaa aktiivisuutta.

Mikä kuntokortin käytössä on helppoa ja mikä vaikeaa?

Helppous tulee siitä, että tietokone on jokapäiväinen työ-/harrastusväline kaikille. Se on läsnä jokapäiväisessä elämässämme, ja käyttöjärjestelmään oppii helposti. Vaikean asiasta tekee se, että aloittamisen tuska on monille ylitysempä. Kun asiaan ryhtyy, myös jälkeä alkaa syntyä.

Näetkö tästä järjestelmästä olevan sinulle hyötyä oman fyysisen aktiiviteettisi seuraamiseksi tai kenttäkelpoisuuden kehittämiseksi?

Kyllä asioiden laittaminen ylös on aina motivoivaa, ja pisteiden keräilyminen pidemmällä aikavälillä

lä innostaa tekemiseen. On mielenkiintoista laittaa tavoite pisteiden kertymiselle ja seurata sitä vuoden mittaan. Oma tavoitteeni 150 pistettä meni rimaa hipoen eli luokka 1.

Mitä kehittämistä asiassa olisi?

Kyllä käyttäjiä tulisi saada huomattavasti lisää. Käyttöjärjestelmä kehittyi vain käyttäjien kautta, ja tämä on vasta alkua sille kehitykselle, mitä minä toivon sähköisestä kuntokortista tulevan. Toivon järjestelmästä löytyvän omakohtaisen harjoitusohjelman luomista, asiantuntijaneuvontaa ja ajankohtaista liikunta-asiaa. Se takaisi monipuolisen käyttämisen ja hyvän kilpailuvaltin muihin järjestelmiin nähden.

Miten voitaisiin saada lisää kuntokortin käyttäjiä?

Tietoiskuja suoraan yhdistysten jäsenille. Jokaisessa tapahtumassa, jonka piiri tai yhdistykset järjestävät, tuodaan järkevästi asiaa esille. Porkkanota, palkintoja ym. ansiotuneille kuntokortin käyttäjille.

Mitä hakuaisit sanoa reserviläisveljille ja -sisarille?

Nyt liikunnallisesti haluttomatkin voivat saada otteen aktiiviseen suuntaan. Valtakunnallisesti voimme osoittaa samalla reserviläisten aktiivisuutta toiminnassa. Suorituskykyämme perustuu kenttäkelpoisuuteen kriisiaikana. Toivon kiinnostusta uudenlaiseen työkaluun.

Tukea rauhanturvaajille kotijoukkoineen

Veteraanitukitoiminta on Suomen Rauhanturvaajaliiton ja puolustusvoimien kumppanuushanke, jolla tuetaan ja avustetaan rauhanturvapalveluksessa olleita ja palvelukseen lähteviä rauhanturvaajia ja heidän läheisiään ennen palveluksen alkua, sen aikana ja palveluksen jälkeen. Toimintaan sisältyy lisäksi vahvasti sotiemme veteraanien tukeminen ja auttaminen.

Rauhanturvapalvelus on poikkeuksellinen elämäntapa rauhanturvaajalle, hänen perheelleen ja omaisilleen. Palvelukseen lähtevälle ja hänen läheisilleen pitää antaa tietoa tukijärjestelmästä, vertaistuesta ja jälkihuoltamisesta. Palvelukseen lähtevän ja hänen läheistensä on hyvä tietää stressin, muutoksen, muutosvastarinnan, sopeutumisen, oman roolin ja sen vaihteluiden olemassaolosta palveluksen aikana.

Suomen Rauhanturvaajaliiton veteraanituen tarkoituksena on minimoida mahdollisia haittoja ja helpottaa sekä kotiutuvien että jo kotiutuneiden sopeutumista takaisin ”normaalielämään” kriisialueilla tapahtuneen palveluksen jälkeen. Puolustusvoimat vastaa viranomais tehtävistä. Rauhanturvaajaliitto keskittyy viranomais tehtäviä täydentäviin, psykososiaalista vertaistukea tarjoaviin tehtäviin.

Veteraanituen tukihenkilöt koostuvat rauhanturvatehtävissä palvelleista Suomen Rauhanturvaajaliiton jäsenistä. Ryhmien tekemä työ on vapaaehtoista ja perustuu vilpittömään haluun auttaa. Tarkoituksena on tarjota tukea edustamansa sinibaretti-/rauhanturvaajayhdistyksen alueella rauhanturvatehtäviin lähteville, niissä palvelleille ja jo kotiutuneille sekä heidän läheisilleen. Työtä tehdään luottamuksellisesti yhteyttä pitäen,

Hannu Piispanen

kuunnellen, omien rauhanturvatehtävien kokemuksia jakaen, neuvoen ja auttaen.

Puhelinauttaminen

Rauhanturvaajaliiton päivystävä puhelin on ollut toiminnassa nyt puolitoista vuotta. Päivystyspuhelin vastaa rauhanturvaajien ja heidän läheistensä kysymyksiin, jotka liittyvät palvelukseen ja siitä aiheutuneisiin mahdollisiin vaikutuksiin. Työmuotoina ovat kuuntelu, keskustelu, ohjaus, neuvonta ja tarvittaessa ohjaus viranomaispalveluihin.

Puhelinpäivystysringissä on nyt 20 henkilöä, naisia ja miehiä. Päivystämässä on koko ajan kolme henkilöä ja vuorot vaihtuvat kahden viikon välein. Kaikki päivystäjät ovat mukana vapaaehtoisperiaatteella. Vuorot on jaettu niin, ettei kenellekään päivystyksen pitäisi koitua liian rasakaksi. Puolessatoista vuodesta puhelimeen on tullut noin 200 puhelua. Soittajat ovat entisiä

ja nykyisiä rauhanturvaajia sekä heidän läheisiään. Pääosin kysymykset koskettavat tavallista arkea, mutta ns. vakavia keissejäkin on ollut jokunen.

Sekä Suomen että pohjoismaisten rauhanturvaajaliittojen kokemusten perusteella päivystyspuhelimelle on tarvetta. Puheluita tulee vastaisuudessa varmasti lisää, jalka saamme markkinointua palvelua paremmin. Epäilen, että kotijoukoilla ei ole vielä tietoa päivystävästä puhelimestamme.

Liittomme päivystävään puhelimeen tulleissa soitoissa on käsitelty muun muassa parisuhdeasioita ja mustasukkaisuutta. Palveluksen jälkeen läheltä piti -tapahtumat ja traumaattiset kokemukset ovat olleet mielessä tai palautuneet mieleen pitkänkin ajan jälkeen ns. takauksina aiheuttaen nukahtamisvaikeuksia. Traumaattiset kokemukset ovat tulleet myös uniin. Rauhanturvapalveluksen jälkeen osalla saatetaan olla vaikeuksia sopeutua siviilielämään Suomessa. Mikään ei kiinnosta ja on vaikeuksia palata työelämään. Syrjäytyminen ja elämän raiteiltaanmeno voivat alkaa vähitellen ja kestää useita vuosia. Rauhanturvapalveluksen aikaiset loukkaantumismuamat ovat alkaneet vihoitella ja on kysytty ohjeita, miten omaa asiaa voi viedä eteenpäin. Lukuisat soitot ovat koskeneet Suomen Rauhanturvaajaliiton ja sen alaisten yhdistysten asioita ja tiedustelua.

Tukipuhelimen kautta olemme välittäneet sotiemme veteraanien tuki- ja talkoopyyntöjä alueella toimiville Suomen Rauhanturvaajaliiton jäsenyhdistyksille. Sotiemme veteraanit ovat pyytäneet apua ulkoiluun, puun pilkkomiseen ja yleensä arkisiin askareisiin. Eri jäsenyhdistysten alueilla sotiemme veteraa-

nien auttaminen yhdessä muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa on ollut vahvaa jo lukuisia vuosia. Yhteistyö on tärkeää, ja toivottavasti se tiivistyy entisestään Keski-Suomen alueella. Suomen Rauhanturvaajaliiton valtakunnallinen veteraanitukipuhelinnumero on 020 769 8111.

Palautetilaisuudet

Porin Prikaatissa järjestetään palautetilaisuuksia rauhanturvatehtävistä kotiutuneille. Tilaisuus järjestetään noin kuukausi kotiutuksen jälkeen. Suomen Rauhanturvaajaliiton tukihenkilöt ovat mukana keskusteluryhmien vetäjinä. Tilaisuuksien tavoitteena on antaa tietoa mahdollisista stressireaktioista toimialueella, jotta rauhanturvaaja pystyisi tunnistamaan stressin itsessään ja purkamaan sitä hallitulla tavalla. Toinen tärkeä tavoite on valmistaa rauhanturvaajaa rauhanturvapalveluksen loppumiseen ja siviilielämän alkamiseen. Palveluksen loppuminen tarkoittaa yhden tärkeän elämäntapahtuman päättymistä. Palvelusaika on pieni osa elämästä – ei koko elämä. Uusi haastava elämäntapahtuma alkaa. Kotiuttamistilaisuus tarjoaa lisäksi mahdollisuuden tutustua porukassa ”muuttamaan” niin hyvät kuin huonot palveluskokemukset sanoiksi. Eli tärkeää on tehdä ”asiat selviksi”, etteivät ne jää vaivaamaan mieltä. Tilaisuus tarjoaa myös välineitä arkitodellisuuden kohtaamiseen ja auttaa valmistautumaan ”paremmin” mahdolliseen uuteen rauhanturvapalvelukseen.

Suomen Rauhanturvaajaliitto ry
Hannu Piispanen
veteraanituen
pääkouluttaja

Reservin täydennyskoulutuksessa

Puolustusvoimat on tarjonnut reserviläisille jo joitain vuosia mahdollisuuden käydä RUK-tason opinnot reservissä. Kurssit tarjoavat aktiiviselle reserviläiselle mahdollisuuden päivittää tietoa ja saada ajantasaiset opit sodan ja yhtä lailla rauhan ajan johtajana toimimiseen. Samalla kurssi antaa tarvittavat edellytykset vaativampaan sijoitukseen siirtymiseen.

Olin itse opiskelijana RUK:n Täydennyskoulutuskurssi 6/234:llä (jatkossa: TK6), joka järjestettiin Haminassa lokakuun 2008 ja heinäkuun 2009 välisenä aikana. Keski-Suomesta kurssille osallistui alun perin kaksi muutakin henkilöä, joista tosin toisen oli keskeytettävä itse kurssiin liittymättömistä vakavista syistä johtuen. Kaiken kaikkiaan kurssin aloitusvahvuus oli noin joukkueen suuruinen, 28 henkeä, joista 25 suoritti kurssin hyväksytysti. Kurssi oli ajoittain erittäin vaativa sekä fyysisesti että varsinkin vaadittavan opintomenestyksen saavuttamisen kannalta. Voisi kai sanoa, että suuri kurssin läpäisseiden määrä kertoo toisaalta kurssilaisten kovasta tasosta, kurssin erinomaisesta yhteishengestä, mutta myös kurssin kouluttajien ammattitaidosta ja asialleen omistautumisesta. Kurssilaisten joukko koostui reserviläisistä laidasta laitaan, mutta monet kurssilaisista olivat pitkälle koulutettuja alansa osajia myös siviilissä.

Kurssin rakenne

Kurssi koostui vuorottelevista etä- ja lähijaksoista seuraavalla tavalla:

Lähijakso 1: aloitusjakso (3 vrk, lokakuu 2008)
–varustaminen
–opiskelun perusteet
–tulohuhla
–cooper ja lihaskuntotestit
–johtamisoppi

Etäjakso 1: Taktiikan perusteet, komppanian johtaminen puolustuksessa
–verkkokurssi

Lähijakso 2: Taktiikka ja aselajitoiminta (5 vrk, marraskuu 2008)
–jääkärikomppanian ja -joukkueen johtaminen puolustuksessa
–johtamisoppi

Etäjakso 2: Esikuntatyöskentelyn perusteet, pataljoona puolustuksessa
–verkkokurssi

Lähijakso 3: Esikuntaharjoitus 1 (4 vrk, helmikuu 2009)
–esikuntatyöskentely, tiedonkäsittely, sotapeli
–jääkäripataljoonan esikunta puolustuksessa
–kuntopiiri
–johtamisoppi

Etäjakso 3: Sotilaspedagogiikan perusteet, kouluttamisen etätehtävät
–verkkokurssi

Lähijakso 4: Kouluttajakurssi (7 vrk, maaliskuu 2009)
–kouluttajakurssi
–ammunta
–jalkamarssi

Kurssilaiset kuuntelemassa tilanneselostusta.

Kurssilaiset jalkamarssilla kevätauringon paistaessa.

Etäjakso 4: Esikuntatyöskentely 2, pataljoona hyökkäyksessä
–verkkokurssi

Lähijakso 5: Esikuntaharjoitus 2 (4 vrk, huhtikuu 2009)
–esikuntatyöskentely, sotapeli
–jääkäripataljoonan esikunta hyökkäyksessä
–kuntopiiri
–cooper, lihaskuntotesti
–uinti
–johtamisoppi

Etäjakso 5: Johtaminen
–verkkokurssi

Lähijakso 6: Johtamisharjoitus (4 vrk, toukokuu 2009)
–johtamistaidot (teoria- ja käytännön kokeet)
–ammunta
–suunnistus

Etäjakso 6: Seuraavaan lähijaksoon valmistautuminen
–ei etäopintoja (pois lukien kuntoilu)

Lähijakso 6: Johtamisharjoitus (yht. 4 vrk, kesä-heinäkuu 2009)
–RUK:n perinteet, Kirkkojärven marssi
–RUK:n perinteet, kurssijuhla
–luovutukset ja kurssin päättäminen

Valtaosa varsinaisista opinnoista suoritettiin etäjaksoilla itsenäisenä opiskeluna Koulutusportaalissa verkkosotakoulun verkkokurssin kautta. Itselläni ei ollut aiempaa kokemusta verkossa opiskelemisestä, joten kokemus oli jo sinällään mielenkiintoinen. Oppimateriaalia oli valtavat määrät, ja se oli suurimmalta osalta hyvin toteutettua. Erityisesti mieleen

on jäänyt aineiston parasta päätä edustanut A2-keltaisen multimedia-aineisto, jonka avulla pystyi paneutumaan vihollisen hyökkäykseen aikajanalla liikkuva ja jopa toimintaa animaatioina seuraten. Toisaalta huonomminkin

Reserviupseerikurssin johtaja, everstiluutnantti Saari (kesk.) vaihtamassa kuulumisia.

toteutettua materiaalia oli, ja se näkyi heti oppimisen vaikeutena. Kurssin hyvä henki tosin auttoi noina hetkinä eteenpäin, sillä aina löytyi joku, jolta saattoi kysyä neuvoa. Kirjalliseen pöytätyöhön kului suorastaan hämmästyttävän paljon aikaa perheellisen miehen elämästä. Aika kului joutuisasti jouluun asti: päivät töissä ja illat lasten kanssa, opiskelu alkoikin sitten läheltä, opiskelu joka ilta perhe-elämän jo hiljennettyä.

Etäopiskelun luonnollisena rytmittäjänä ja kannustimena toimivat lähijaksot, sillä jokaisen lähijakson alussa pidettiin aina koe, jossa tarkastettiin, onko etäjaksoilla tapahtunut opiskelemisen mennyttä perille. Kokeen jäl-

keen siirryttiin harjoittelemaan asioita käytännössä ja syventämään luettua käytännön toimissa. Lähijaksoilla osallistuttiin taisteluharjoituksiin maastossa ja pelattiin tilanteita esikuntaharjoituksissa. Viimeistään tässä vaiheessa kirkastui A2-keltaisen toiminta kaikille ja löydettiin ne oikeat omien joukkojen toimintatavat. Koska lähijaksot olivat luonnollisesti rajallisen mittaisia, näin jälkikäteen voi ajatella, että ilman vaativaa etäjaksojen opiskelua ei lähijaksojen suurista asiakokonaisuuksista olisi päässyt puusta pitkään. Vanha totuus pätee siis tässäkin: perusteet on pakko osata, ennen kuin voi soveltaa.

Lähijaksoilla seurattiin ja kehitettiin myös kurssilaisten kuntoa. Jokainen sai henkilökohtaiset ohjeet kuntonsa kehittämiseksi. Kuntoa mitattiin testaamalla, marssilla ja erilaisten liikunnallisten koulutöiden avulla. Lisäksi vaativien johtamistehtävien ai-

mielekkäältä. Rehellisyys, itsensä kehittäminen ja oman persoonallisuuden käyttäminen johtajuuden perustana on varmasti todellisen johtajana onnistumisen edellytys. Kun sai tuon oivalluksen kuivan teorian kätöistä löydettyä, syntyi valaistuksen hetki jos toinenkin. Väittäisin olevani aiempaa minääni ainakin hiuskarvan parempi ihminen näin siviilissäkin tuon kurssilla saamani opin ansiosta: saamani palautteen ansiosta itsetuntemukseni on kehittynyt ja pystyn paremmin tunnistamaan parannettavia osa-alueita ihan jokapäiväisessä elämässäni.

Parasta johtajakoulutuksessa olivat kuitenkin käytännön harjoitukset. Jokainen kurssilainen saattoi joutua koska tahansa johtamistehtävään, ja tämän lisäksi kokonainen lähijakso oli omistettu käytännön johtamiselle. Tämä JOHANakin tunnettu lähijak-

TK6-kurssin johtaja, majuri Ruotsalainen maastossa.

Jalkaväen tiedustelu-upseerit esikuntaharjoituksessa.

so oli ehdottomasti kurssin antoisin ja mieleenpainuvain osa. Raskaaseen fyysiseen suoritukseen yhdistetyt tehtävät koettelivat kehoa ja mieltä, sillä väsymyksestä huolimatta järjenkin täytyi vielä juosta. Kuitenkin jälleen kerran hyvä yhteishenki ja huumori kantoivat kaikki maaliin saakka, toiset jopa varsin erinomaisesti suoritettiin!

Erityisesti perheellisille kurssi oli vaativa, sillä etäopiskeluvaihe kurssin alussa sekä tietenkin lähijaksot Haminassa vaativat paljon uhrauksia myös perheeltä. Kotijoukkojen tuki on välttämätöntä, sillä harjoitusvuorokausia tulee yhteensä noin 40 vuorokautta. Eli jos suunnittelet kurssille hakeutumista, mieti huolella jo etukäteen, pystytkö soviittamaan muut menosi kurssin vaatimalla tavalla.

Kaiken kaikkiaan kurssi on jäänyt mieleen erittäin positiivisesti

na kokemuksena. Vaikka välillä meinasin usko olla koetuksella, näin jälkikäteen on helppo todeta, että kurssi antoi todella paljon enemmän kuin se otti. Ammattitaitoni reserviläisenä on nyt toisella tasolla, olen monta muistoa rikkaampi, ja ensimmäiset kertausharjoituksetkin tuoreena reservin vänrikkinä ovat jo takana. Oman kokemukseni pohjalta on helppo suositella täydennyskoulutusta kenelle tahansa, joka haluaa kehittää itseään ja taitojaan sotilaana reservissä ja uskoo kurssin asettamista haasteista selviävänsä.

**Teksti: Jan Niukkanen
Kuvat: Kari Voutilainen**

Lisätietoja:
Keski-Suomen Aluetuomioisto,
puh. 0299 485 190,
<http://www.mil.fi/reservilainen/taydennyskurssit/index.dsp>

Kohdistusammunta on suoritettu.

Talvisodan Taipaleen lohko oli määrä linnoittaa vahvasti

Väärä strategia

Historiaa tuntevat ja veteraaneja kuunnelleet tietävät, että talvisodassa Taipaleen lohkoilla taistelleet miehet joutuivat vastaanotamaan puna-armeijan väkivahvan hyökkäyksen puutteellisesti varustetuissa asemissa. Puolustajat eivät suojanneet teräsbetoniset taistelu-, suoja- ja esikuntakorsut, vaan kamppailu käytiin kevyesti kenttälinoitetuista tukikohdista.

Huonon tilanteen siemenet kylvettiin jo itsenäisyyden alussa sotilasstrategien arvioissa itäisen Karjalan kannaksen toissijaiseksi sotanäyttämöksi. Mahdollisessa konfliktissa puna-armeijan arvioitiin toimivan suunnalla vain suhteellisen vähäisin voimin. Noin kymmenen kilometriä leveään Taipaleen lohkon puolustamisen uskottiin onnistuvan yhdellä vahvennetulla jalkaväkirykmentillä ja kahdella kenttätykistöpatteristolla.

Syksyllä 1939 Neuvostoliitto keskitti sitten Taipaleen suunnalle voiman, joka ylitti suomalaisen pahimmatkin aavistukset: kun odotettiin rykmenttiä, tuli divisioona, kun uumoiltiin divisioona, ilmestyi kokonainen armeija (13. Armeija). Yksi puolustusrykmentti ei riittänyt mihinkään.

Rahapula ongelmana

Itsenäisyytensä alussa Suomi oli taloudellisesti vähävarainen valtio ja armeijalle myönnetty varat vaatimattomat. Sama koski linnoittamista, joten markat haluttiin optimoida. Siksi valtaosa 1919–1924 – ensimmäinen suuri kantalinnoittamiskausi – rakennetuista kantalinnoitteista nousi Kannaksen keski- ja länsiosaan. Taipaleen osuus kokonaisurakasta jäi vain 7–8 %:ksi. Se merkitsi, että 1920-luvun alussa Taipaleelle tehtiin kahdeksan yksikonekivääristä säästöbetonista kasemattia ja kantalinnoitettu avosema (Alcazar). Vuonna 1924 Patoniemen valmistui nelitykkinen (57 mm) sulkulinnake ja sille suojakonekiväärikasematti molemmin puolin. Sulkulinnakkeesta tuli suunnittelijansa, majuri Fabritiuksen ammattitaidon an-

siosta erittäin vahva, ja vielä talvisodassakin sen miehistösuoja oli seudun ylivoimaisesti turvallisinta paikka. Sitä eivät murtaaneet kranaatit eivätkä pommit.

Maarintamaan, tulevalle pääaseman linjalle, rakennettujen konekiväärikasemattien piti kestää 150 millin tykkien kranaatit ja Patoniemen kasemattien jopa 300 millin. Laitteet suunniteltiin kestäväksi epäsuorana ammuttua raskasta tulta.

Rannikopattereiden tehtävä muuttui sodassa

Järiseväniemeen, Taipaleen jokisuusta nelisen kilometriä pohjoiseen, valmistui vuonna 1920 kaksitykkinen (120 mm) rannikopatteri ja toinen sisämaahan pari kilometriä Koverojan risteuksesta pohjoiseen (152 mm). Hämäysmielessä se nimettiin Kaarnajoen patteriksi – aluksi se oli Sakkolan patteri – vaikka kyseinen pieni joki virtasi kilometrien päässä.

Rannikopattereiden ensisijainen tehtävä oli estää vihollisen maihinnousu Laatokalta ja suojata rautateitse suoritettava liikekannallepano. Moni tärkeä rata kulki Laatokan rannikoiden lähellä, joten Järisevästä Mantsinsaareen Laatokan rannalle tehtiin useita pattereita, samoin saariin.

Talvisodassa Järisevä ja nelitykkinen Kaarnajoki torjuivatkin monet jäätyneitä Laatokkaa myöten tehdyt maihinnousuyritykset, mutta niiden pääasialliseksi ansioksi tuli maarintaman taisteluiden tukeminen. Varsinkin Kaarnajoen torjuntatulesta oli monta kertaa kiväärivälillä valtavan apua.

Viidentoista vuoden hiljaisuus

Vuoden 1924 jälkeen ei Taipaleella, Metsäpirtin pitäjässä, linnoittajia näkynyt, ei edes toisena voimakkaana kantalinnoittamisen kautena 1937–1938. Myöskään kesän 1939 vapaaehtoinen Kannaksen linnoittaminen ei ulottunut itäiselle Kannakselle. Maastossa olleet, osin kasviston valtaamat ja homeisesta sisäilmasta kärsineet linnoitteet ei-

vät saaneet kunnostajia. Taipale pysyi sotilasjohdolle edelleen sivusuuntana.

Armeija oli palkannut paikalliset suojeluskunnat valvomaan kasematteja. Epäilyttäviä henkilöitä ei saanut päästää niitä tutkimaan tai valokuvaamaan. Aina vahtiminen ei ollut kovinkaan korkealla tasolla, ja varsinkin Kannaksen keski- ja länsiosissa moni neuvostovakoilun leivissä ollut agentti kuvasi kasematteja ja sulkulinnakkeita kenenkään estämättä. Ilmeisesti Taipaleella tiedustelijoita vieraili vähemmän.

Reserviläiset tulivat

Ylimääräisten harjoitusten alettua lokakuussa 1939 Metsäpirtin täyttyi reserviläisistä. Kunnassa asui hieman yli 4000 henkeä, kun Taipaleelle tullut eversti Sihvosen komentama Jalkaväkirykmentti 28 oli lähes 3000-miehinen. Valtaosa heistä oli keski-suomalaisista agraari- ja työväkeä.

YH:n aikana rykmentti kaivoi 16 tukikohtaa, kenttälinoitettua asemaa, pääaseman linjalle Suvannosta Kirvesmäen ja Terenttilän kautta Laatokan rannalle Taipaleen kylämaiseen. Kirvesmäen alalohkelle urakoitiin kaksi kilometriä pitkä panssarikavanto lähinnä avuksi komennettujen pioneerien voimin.

YH:n aikana Taipaleenjoen eteläpuolelle muodostettiin uusi

puolustusasema, Umpilampi-linja, joka myös kenttälinoitettiin. Senkin eteen kaivettiin panssarieste.

Kenttälinoittamisen yhteydessä JR 28 siirsi maata hieman yli 30 000 kuutiota, mutta vakuuttavasta luvusta huolimatta työt jäivät varsin vähäisiksi. Urakoita haitsivat pioneerivälineiden, lähinnä lapioiden ja hakkujen, puute sekä miesten motivaation laskeminen YH:n kestäessä ja kestäessä. Lisäksi sotaan uskoi ani harva mies.

Suuret suunnitelmat

YH:n aikana Taipaleen lohko vieraili muutama päämajan linnoitusasiantuntija, ja he havahtuivat seudun heikkoon kantalinnoittamisen tasoon. Saman havainnon olivat tehneet myös rykmentin, divisioonan ja armeijakunnan asiantuntijat. Kasematteja oli vähän, ja niitä pidettiin osin vanhanaikaisina, joskin taistelukelpoisina. Massiiviset lähes parimetriset betonikatot herättivät varmaankin luottamusta. Reserviläiset pitivät kantalinnoitteita oivallisina asemina, linjan runkona.

Alkoi suunnittelu ja sijoittelu, paperityö. Uusbunkkerien, jotka oli määrä tehdä ensiluokkaisesta teräsbetonista, piirtäminen ja maastotiedustelut veivät viikkoja, samoin tulosten hyväksymisen divisioonan, armeijakunnan

ja armeijan esikunnissa sekä vielä päämajassa. Kun sotilasbyrokraatia oli käyty läpi, vuoden 1939 marraskuu oli lopuillaan. Ongelmana ajankohtaa ei pidetty, sillä sotilaiden keskuudessa oli yleinen arvio ”ei naapuri talvea vasten hyökkää”. Aikaa arvioitiin olevan alkukevääseen 1940, ja uudet laitteet ehdittäisiin rakentaa ja naamioida.

Vanhoin 1920-luvun linnoitteiden vahvistukseksi oli määrä tehdä 26 modernia konekivääri-, tykki-, suoja- ja esikuntabunkkeria, osa kookkaita 30 miehelle tarkoitettuja taisteluasemia. Ne sijoitettiin alkuperäiselle pääasemalle Kirvesmäestä Linnakan kaalle, Koukuniemeen ja uudelle Umpilampi-linjalle, josta tehtiin virallisesti pääasema marraskuun lopulla. Pääasemaan sisällytettiin myös kauan puolustuksellisenä ongelmana ollut laaja Koukuniemi.

Valmistuttuaan viimeistään vuodenvaihteessa 1939–1940 rakentaminen olisi lisännyt Taipaleen lohkon kantalinnoitteiden määrän 38:aan, ja puolustukseen olisi saatu kaivattua syvyyttä. Laitteet olisivat lisänneet taistelukykyä suuresti ja vähentäneet tappioita.

Neuvostoliiton yllätyshyökkäys 30.11.1939 lopetti linnoitus-työt alkuunsa. Maastossa bunkkerien perustuksia kaivaneet miehet vaihtoivat lapionsa kivääriin.

Tuhoisa suorasuuntaustuli

1920-luvun kasematit oli suunniteltu kestäväksi kaaritulusta, kaukaa ammuttuja kranaatteja. Kun sotaa oli kestänyt pari viikkoa, puna-armeija oli ylittänyt vaikeaksi esteeksi suomalaisten kuvittelemat Taipaleenjoen ja levittäytyneet pääaseman eteen. Vihollinen toi aivan oman etulinjansa tuntumaan raskaita tykkeitä suorasuuntausasemaan ja ampui jouluun loppuun mennessä kasematit soraläjiksi. Yksi kasematti, Niittykasematti Kaarnajoen vierellä, tuhoutui tammikuussa 1940. Vanhoista linnakkeista ei ollut puolustajille mitään hyötyä. Koska ne keräsivät tulta, reserviläiset alkoivat karttaa niitä jo sodan alussa. Sisälle ei menty eikä mielellään lähellekään.

Se, että vastustaja kykeni ampumaan rikki kaikki kantalinnoitteet suoralla tulella, ei pitänyt suomalaisasiantuntijoiden mukaan olla mahdollista, ei 1920 eikä 1939. Puna-armeija yllätti tälläkin tavalla, ja tapa levisi nopeasti koko Kannakselle. Keväällä 1940 Stalinin talvisotaistunnossa Taipaleen suunnan neuvostokomentaja Grendal jopa ylpeili, että keino tuhota suomalaisten linnakkeet suoralla tulella hoksattiin hänen vastuualueellaan.

Kimmo Sorko FM, tietokirjailija

Helmikuun 1940 lopulla Terenttilänsuon eteläosassa ollut uusi kakkostukikohta oli pahasti tykistötulen runtelema. JR 19:n 2. Komppanian miehiä keskityksen ”välialjalla”. Kuva: Urho Kähönen.

Uuraislaisia taistelijoita Terenttilän uudessa kolmostukikohdassa 6.3.1940. Asema oli lähellä Terenttilän ja Vilakkalan välistä maantietä, ja taaimmaset miehet ovat sen poikki kaivettu taisteluhaudan kohdalla. Kuva: Urho Kähönen.

Sillan Patteristo 1939–1940

Huhtikuussa 2010 perustettu Sillan Patteriston historiatyöryhmä kerää tietoja kapteeni Tauno Siltasen komentaman patteriston (KTR 10/7/I) miesten kokemuksista talvisodan Taipaleen puolustuslohkolla. Etsimme haastateltavia veteraaneja, valokuvia, rintamakirjeitä tai muuta aiheeseen liittyvää. Kirja pyritään julkaisemaan ennen ensi joulua, joten yhteydenotot pyydämme mahdollisimman nopeasti.

Pekka Hytönen
Mäkiahontie 8
41770 LEIVONMÄKI
(014) 870 128, 0400 543 990
posti@makiahonjuustola.fi

Tauno Siltanen everstiluutnanttina 1946. Talvisodassa hän komensi patteristoaan kapteenina.

Taipaleen päiviä -kirjan julkistamistilaisuus Viitasaarella

Filosofian maisteri Kimmo Sorkon ja sotilasmestari evp Mikko Strangin kokoama Taipaleen päiviä -kirja julkistettiin 13. päivä maaliskuuta Viitasaaren luokiolla ennen varsinaisen talvisodan päättymisen muistojuhlan alkamista. Majuri evp Pertti Louni esitteli seikkaperäisesti kirjan sisällön ja rakenteen juhla-avalle. Yli vuoden tiivis työ sai näin upean päätöksen talvisodan muistojuhlapäivänä. Ennen julkistamishetkeä Sorko ja Strang kertoivat juhla-avalle esittely- ja myyntipisteessä teoksen tausta-aineistosta ja synnyistä. Kirja herätti runsaasti kiinnostusta juhla-avien keskuudessa, ja esittelijät saivat vastata monen kysymykseen. Paljon nousi esille myös kommentteja ja tarinoita talvisodan taisteluista niin veteraaneilta kuin nuoremmaltakin väeltä.

Talvisodan veteraani Lauri Paananen, Kimmo Sorko ja Heikki Leivonen keskustelevat uudesta kirjasta.

Monen juhla-avien lähiomainen tai tuttava oli taistelut Taipaleen rintamalla, joten uusi kirja otet-

tiin ilolla ja mielenkiinnolla vastaan Viitasaarella.

Kari Hämäläinen

Sodan syyttymiseen ja päättymiseen ei uskottu

Alkaminen ja loppuminen yllätyksiä

Puolitoista kuukautta kestäneen YH:n aikana lokakuun puolivälistä marraskuun loppuun 1939 reserviläiset rakensivat asemat Mannerheim-linjalle. Alussa työtahti oli moitteeton, mutta "harjoituksen" kestäessä ja kestäessä alettiin lopulta kaivata kotiin. Puna-armeijan hyökkäykseen ei uskottu. Kun sota sitten alkoi, se oli miehille yllätys, monelle järkytys.

Helmikuussa 1940 Taipaleella raivosivat "helvetinviikot" hyökkääjän yrittäessä lopultakin murtaa suomalaisten puolustuksen. Oli sodittu melkein kolme kuukautta, ja pääaseman linja oli edelleen tiukasti suomalaisten käsissä. Molemmat osapuolet olivat kärsineet raskaita tappioita: puna-armeija oli menettänyt lähes 10 000 miestä kaatuneina ja paleltuneina, suomalaisten kaatuneiden määrä kohosi helmikuun lopulla 2000:een.

Sotaan oli turruttu, tulitaistelut vaikuttivat päättymättömi-

tä eikä mitään lepoa luvattu. "Pitäkää etulinja", kuului esikuntien monotoninen käsky. Maaliskuussa yhteenotot laimenivat hieman, mutta mistään rauhasta ei ollut tietoaakaan. Melkeinapaapaattisina, rättiväsyneinä muuttamat suomalaissotilaat totesivat: "Tämä sota ei lopu ikinä." Kun se sitten loppui maaliskuun 13. päivä kello 11 (kello 12 Neuvostoliiton länsiaikaa), ihmetys oli melkoinen. Helpotukseen sisältyi paha katkeruuden sivumaku, kun kuultiin rauhan ehdot. Piti siirtyä sata kilometriä uudelle valtakunnanrajalle, vaikka rintama kyettiin pitämään. Ennen tyrmistytävää uutista miehet olettivat uuden rajan kulkevan siinä, missä etulinja oli.

Kova hinta

Taipaleen puolustuslohkolla kaatui tai katosi noin 2200 suomalaissotilasta, joista lähes 90 % pystyttiin lähettämään kotiseutujensa sankarihautoihin. Osa kaatuneista hautautui taisteluhautoihin ja toisaalta miehiä kirjaimel-

lisesti katosi, kun raskas kranaatti tai lentopommi täysosui. Monen kadoksiin jääneen taistelijan maalliset jäänteet on löydetty 1990-luvulla alkaneiden etsintöjen ansiosta, mutta vieläkin Kirvesmäen ja varsinkin Terenttilän mullassa heitä on odottamassa löytäjää.

Kaatuneiden määrässä raskaimman uhrin kantoi Keski-Suomen maakunta, lähes 1000 menetti henkensä. Toinen suuri ryhmä oli eteläpohjalaiset, noin 520 kaatunutta. Loput kaatuneista kuuluivat helmikuussa Taipaleelle tulleseeseen 21. Divisioonaan, "posliinipoikiin", jotka kuitenkin eivät olleet samoilta seuduilta vaan "Etelä-Suomesta". Helsingiläisten määrä oli varsin suuri. Yksittäisiä miehiä oli moneltakin suunnalta, sillä sodan aikana kaatuneiden rivejä paikkaamaan tulleet täydennysmiehet eivät saapuneet pelkästään Keski-Suomesta ja Etelä-Pohjanmaalta.

Kimmo Sorko
tietokirjailija

Taipaleen taistelutannerta rauhan voimaantumisen hetkellä 13.3.1940. Kuva: Urho Kähönen.

Talvisodan päättymisen 70-vuotisjuhla Viitasaarella 13.3.2010

Kunniakäynti sankarihautoilla käynnisti talvisodan päättymisen muistojuhlan Viitasaarella. Kunniavarti ja lippuosasto oli kootu jälleen kerran Viitasaaren re-

serviyhdistysten jäsenistä. Sankaripaadelle sepelettä oli laske-massa viitasaarelaisia veteraaneja Viitasaaren Sotaveteraanit ry:n puheenjohtaja Isto Korhosen joh-

dolla. Sankarihautoilla puheen piti eversti evp Leo Kotilainen ja hartauden Viitasaaren kirkkoher-ra Antti Hiltunen.

Varsinainen juhla pidettiin Viit-

saaren veteraaneja Viitasaarella ja lähikunnista.

Arvokkaassa ohjelmassa hienoja esityksiä

Juhlatoimikunnan puheenjohtaja Isto Korhosen tervetuliaissanonen jälkeen Ilmavoimien Soittokunta musiikkimajuri Tomi Väisänen johdolla tahditti juhlaa monilla upeilla sota-aikaisilla kappaleilla ja siirsi soitollaan juhla-vaen mielel 70 vuoden taakse. Lapsikuoro Tiirat Päivi Vuorion johtamana sekä Viitasaaren veteraanilaulajat johtajanaan Marjatta Pillikko toivat juhlaan kuoromusiikkia. Kauniisti soivat molemmat kuorot. Erityisen komemasti kajahti Veteraanin iltahuuto Ilmavoimien Soittokunnan ja veteraanikuoron yhteisesityksenä.

Taina Myryläinen lausui Yrjö Jylhän runon Kaivo. Martti Porvali haastatteli Hilja Hämäläistä hänen evakkotaipaleestaan. Elävästi ja iloisesti nämä kaksi karkjalaista haastelivat elämän polulle sattuneista raskaistakin muistoista. Jämäkän juhlapuheen piti prikaatikenraali evp Hannu Luotola, ja kaupungin tervehdyksen juhlaan toi Viitasaaren kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Pirjo Grönholm-Paananen. Abiturienti Oskari Korhonen käytti nuorten puheenvuoron juhlassa. Päätössanoissaan juh latoimikunnan varapuheenjohtaja Kari Hämäläinen kiitti juhlan esiintyjä ja järjestelyihin osallistujia sekä juhlaa taloudellisesti tukeneita viitasaarelaisia liikelaitoksia, joiden tuki juhlan toteutumisen kannalta oli todella merkittävä. Suurimmat ja lämpimimmät kiitokset Hämäläinen kohdisti kaikille Suomen veteraaneille, jotka tais-

Martti Porvali haastattelee Hilja Hämäläistä hänen evakkotapahtumastaan.

telivat viimeisetkin voimanripenensä käyttäen ylivoimaista vihollista vastaan ja torjuivat hyökkäykset siten, että isänmaamme itsenäisyys säilyi. Puhuja toivoi, että jokainen juhliavieras osallistuisi veteraaniperinnön siirtämiseen, jotta veteraanien urotyöt eivät koskaan unohtuisi.

Viitasaaren reserviyhdistysten ja Viitasaaren kaupungin järjestämä talvisodan päättymisen muistojuhla onnistui mainiosti isänmaallisen ja innostuneen talvoivien ansiosta.

Kari Hämäläinen

Juhlan kunniavieraat etupenkissä: talvisodan veteraanit ja talvisodan lotta.

Talvisodan veteraanien ja lotan kukitus käynnissä.

tasaaren lukiolla, jonne kokoon-tui yli 200 juhliavieraista. Ennen juhlan alkua nautittiin lottapukuisten naisten tarjoilemat kahvit, ja sen jälkeen päästiin kuuntelemaan Taipaleen päivä -kirjan julkistamispuhetta juhlasaliin.

Juhlan kunniavieraina talvisodan veteraanit

Viitasaarelaisia talvisodan veteraaneja oli paikalla viisi ja myös yksi talvisodan lotta. Heidät kukitettiin juhlassa esiintyneen lapsikuoro Tiiröjen toimesta. Juhlaan oli saapunut ilahduttavan runsaasti myös muita sotiemme

Prikaatikenraali evp Hannu Luotola pitää juhlapuhetta.

Päätoimittaja matkoilla

Maanpäällinen bunkkeri keskellä Hampuria

Keskellä tasaista kenttää St. Paulin kaupunginosassa Hampurissa on massiivinen rakennus, josta kadunnies Dieter ja muut paikalliset käyttävät nimeä Flakturm. Kyseessä on ilmatorjuntabunkkeri, jota koskaan ei ole edes pyritty naamioimaan. Massiivinen rakennus on pohjaltaan 75 x 75 metriä, ja korkeutta sillä on 39 metriä. Se rakennettiin vuonna 1942.

Bunkkerin tarkoituksena oli alun perin toimia väestönsuojana ja tarjota korkea alusta ilmatorjunnalle muuten tiheään rakennetussa kaupungissa. Lisäksi bunkkeri palveli propagandapäämääriä natsi-Saksassa. Olihan rakennus tehty lähes hajoamattomaksi.

Sen seinien paksuus on 3,5 metriä ja katon paksuus 5 metriä.

Aseistuksena bunkkerin katolla oli alkuun neljä 10,4 cm:n Flak 38 -ilmatorjuntakanuunaa ja sittemmin neljä 12,8 cm:n Flak 40 -kanuunaa. Ilmatorjunnan päämääriä bunkkeri ei täysin toteuttanut. Johtotornin ja tykkien välinen viestiyhteys tuhoutui, ja toisaalta iskuja tehtiin korkealta ilmasta ja jopa sadoilla koneilla yhtä aikaa. Tulenjohtotorni on purettu.

Bunkkerissa oli tilaa 18 000 hengelle. Kuitenkin ilmahyökkäysten aikana tiedetään väkeä pakkautuneen suojaan enemmänkin.

Bunkkeria rakennettaessa oli

jo tiedossa, että sen purkaminen olisi mahdotonta. Räjähdyttämisen rikkoisi kaupungin infrastruktuuria ja vahingoittaisi rakennuksia laajalla alueella. Helpointa oli ottaa bunkkeri uuteen käyttöön. Ikkunat tehtiin jälkikäteen valmiisiin syvennyksiin.

Bunkkeria on käytetty sodan jälkeen asumiseen. Kylmän sodan aikana se palveli pommitusuojana. Vuonna 1990 bunkkeri myytiin, ja sinne perustettiin mediakeskus ja kaksi diskoa. Tiloissa on nykyisin muun muassa yksityinen musiikki- ja taideopilaitos.

Pentti Ruohotie

St. Paulin kaupunginosassa oleva massiivinen bunkkeri.

Esitelmätilaisuus Jyväskylän lyseolla

Eversti Sampo Ahto pitämässä sotahistorian esitelmää Jyväskylän lyseon juhlasalissa.

Keski-Suomen Maanpuolustussäätiö järjesti kevätkokoukseensa liittyen Jyväskylän lyseolla 18.3.2010 esitelmätilaisuuden Suomen sotien 1939–1945 taustoista ja etenkin Stalinin ja Hitlerin Euroopan sotanäyttämön tapahtumiin liittyneistä sotilaspoliittisista ratkaisuista. Armoitettu sotahistorian elävöittäjä ja tutkija, eversti Sampo Ahto kertoi muun muassa viime aikoina paljastuneita runsaita yksityiskohtia Neuvostoliiton ja Saksan johtajien määrätietoisista pyrkimyksistä jo 1920-luvulta lähtien maittensa ylivaltaan Euroopassa.

Suomen kannalta kohtalokkaaksi muodostuneeseen Ribbentrop-sopimukseen liittyvä näköyksiönä eversti Ahto kertoi sen tavan, jolla Stalin varmisti tulevan strategiansa vilpittömyyden vuonna 1939 solmitulla sopimuksella. Stalin saattoi näet Saksan ulkoministerin, protokollan edellyttämät kohteliaisuudet ylittää, henkilökohtaisesti lentokentälle ja syvästi silmiin katsoen ja kahden käden otteella

pitäen vakuutti uskollisuuttaan sopimukselle ja olevansa sen takuumies. Jo paluumatkalla Kremliin hän oli todennut seuralaiselleen: "Saksa nieli syötiin!" Näin Neuvostoliitto sai tarvitsemaansa aikaa valmistautua tulevaan kamppailuun Saksaa vastaan Euroopan heruudesta.

Ahdolle tyypillinen värikäs, sotahistoriaan perehtyneen kuulijakunnan tietotason huomioon ottava luentotyylipiiti lyseon juhlasalin runsaslukuista kuulijakuntaa otteessaan noin tunnin ajan ja vain esitelmätilaisuuden kiire lentokentälle pelasti hänet jumittumasta pidemmäksi ajaksi yleisön kysymysryöppyyn. Tutkimustietoa sotahistorioitsijalla olisi ollut tarjolla kyllä runsaasti.

Tilaisuuden päätteeksi Keski-Suomen Maanpuolustussäätiö palkitsi luennoitsijan standardillaan. Operaation suorittivat Erkki Laatikainen ja Timo Fredrikson.

JPS

Keski-Suomen Maanpuolustussäätiön valtuuskunnan puheenjohtaja Timo Fredrikson luovuttamassa säätiön standardin eversti Sampo Ahdolle tämän pitämän ansiokkaan sotahistoriallisen luennon päätteeksi.

Keskisuomalaisia upseereita palkittiin Kajaanissa

Keski-Suomen Kadettiipiirin puheenjohtaja, eversti Lauri Valleala (Jyväskylä) ja piirin pitkäaikaiset hallituksen jäsenet, everstilutnantit Risto Kauppinen (Jyväskylä) ja Timo Laine (Keuruu) huomioitiin kadettikunnan ansiomitalilla (KK am) Kadettikunta ry:n kevätkokouksessa Kajaanissa Kainuun Prikaatin terveysaseman auditoriossa 27.3.2010. Kadettikunta on itsenäisen Suomen kadettikouluissa ja Maanpuolustuskorkeakoulussa upseerin tutkinnon suorittaneiden upseerien maanpuolustusenteellinen yhdistys ja veljesjärjestö, jolla on maassamme 23 kadettiipiiriä.

Turvallisuusseminaari

Kevätkokouksen yhteydessä järjestettiin turvallisuuspoliittinen

seminaari, jossa asiantuntijoina kuultiin muun muassa ympäristöturvallisuudesta esityksen pitäneitä istuvan hallituksen ympäristöministeri Paula Lehtomäkeä, ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja, kansanedustaja Pertti Salolaista ja europarlamentaarikko Liisa Jaakonsaarta. Viimeksi mainitut esittivät näkemyksiään Euroopan uuden ulkopolitiikan ja yhteisen puolustuspolitiikan rakentumisesta. Henkilöstöä näihin tehtäviin valitaan juuri nyt keväällä 2010 Brysselissä. Muina turvallisuuden osa-alueiden esitelmätilaisuusnäinä olivat puolustusvoimien operaatiopäällikkö, kenraalimajuri Arto Rätty, eversti Pekka Visuri, Suomen Pankin johtokunnan varapuheenjohtaja Pentti Hakkarainen sekä kapteeni, VT Jarro Limnell.

Kadettikunnan tarkoituksesta

Toiminnassaan Kadettikunta vaalii hyvään upseeriperinteeseen kuuluvaa sotilaskuntaa, oikeudenmukaisuutta ja keskinäistä arvonantoa sekä tukee maamme turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa siten, että maanpuolustustahto ja kansalaisten luottamus puolustuskykyymme säilyy korkealla tasolla. Viimeksi mainittuun tarkoitukseen se tuottaa myös turvallisuuspolitiikan opetuksessa tarvittavaa materiaalia yhteistyössä opetusministeriön ja Historian ja yhteiskuntaopin opettajien liitto HYOL ry:n kanssa. Netissä Kadettikunnan tuottamaan ajanmukaiseen aineistoon voi tutustua www.kadettikunta.fi-sivustoilla.

JPS

Kadettikunnan ansiomitalilla palkittiin Kainuun Prikaatin terveysaseman auditoriossa Keski-Suomen Kadettiipiirin puheenjohtaja, eversti Lauri Valleala (vas.) ja pitkäaikaiset piirin hallituksen jäsenet Risto Kauppinen ja Timo Laine. Ansiomitaleita luovuttamassa eversti Ensio Mäkipelto ja Kadettikunnan puheenjohtaja, prikaatikenraali Juha-Pekka Liikola. Ansiomerkillä palkittiin myös tilintarkastajana vuosikymmeniä toiminut ekonomi, toimitusjohtaja Matti Krannila (oik.).

Piiripäällikön katsaus

Vuosi on lähtenyt vauhdikkaasti käyntiin, kolmannesvuosi on jo takana. Keski-Suomen maanpuolustuspiirin kurssitilasto on lähes suunnitellun mukainen mitattuna kurssien ja kurssilaisten määrällä. Joitakin kurseja on jouduttu perumaan vähäisen osallistujamäärän vuoksi, mutta vastaavasti tilalle on saatu uusia kurseja.

Työntäyteistä alkurupeamaa on värittänyt tietojenhallintajärjestelmän käyttöönotto ja siinä muutamiin kipupisteiden aiheuttamat ylimääräiset tehtävät. Nyt on kuitenkin jo päästy melko hyvään toimintatapaan ja ruutiineihin. Ymmärrän hyvin kentältä tulleita palautteita ongelmatilanteista, joita sitten palautteiden perusteella on saatu pääosin kuntoon. Paluuta entiseen on turha odottaa. Käytössämme on hyvä ja toimiva järjestelmä, vie vain aikansa tottua uutuuteen ja hyväksyä muutos.

Rohkaisen kaikkia kurssille tulijoita kirjautumaan itse järjestelmään ja kurssille. Paperille kirjoitettujen kurssilaisten naputelu nakkisormilla ei ole kovin juohevaa eikä aina kovin miele-

kästäkään. Siksi olen patistellut kurssinjohtajia ja muita toimijoita neuvomaan kurssille tulijoita. Järjestelmä ei pure eikä hajoa, rohkeutta!

Kokonaisuudessaan pää- eli koulustuomintaa on onnistunut vain sitoutuneiden toimijoiden ja puolustusvoimien antaman erinomaisen tuen ansiosta. Kiitos jo tässä vaiheessa saamastani tuesta.

Menneet kurssit

Omaa sitoutunutta kurssinjohtaja- ja kouluttajakaartiä on koulutettu tehtäviinsä tavoitteena säilyttää näille entistä enemmän vastuuta ja kurssin hallinnointia sekä tietojenhallintajärjestelmää.

Puolustusvoimien tilaamista kurseista on toteutettu muun muassa kaikissa alueen joukko-osastoissa varusmiehille kohdennetut etsintäkurssit Vapepammattilaisten ammattitaidolla. Tämä on yksi hyvä esimerkki kumppanuustoiminnasta. Varusmiesten antama palaute on ollut hyvää.

Kari Kilpeläinen

Maakuntakomppaniaa on koulutettu muun muassa Keuruulla Kohteensuojaamiskurssilla. Uutuutena Keski-Suomessa toteutettu Vänrikkipäivä kokosi Tikkakoskelle 80 nuorta vänrikkiä ja kouluttajaa. Molemmista kurseista saatu palaute oli hyvää ja kannustavaa. Jälkimmäinen toteutettiin yhteistoiminnassa Keski-Suomen Reserviupseeripiirissä, ja tämäkin on yksi hyvä osoitus toimivasta yhteistyöstä.

Vänrikkipäivän järjestämiselle on selvä tilaus, ja keskustelu myös aliupeereiden ja mie-

histön vastaavan päivän järjestämismahdollisuuksista on aloitettu. Toivottavasti saamme tarvittavia resursseja puolustusvoimilta tähänkin.

Sotilallista valmiutta palveleville kurseille on ollut tulijoita varsinkin silloin, kun kurssilla on ollut ruudin savua ilmassa. Kivijärven kenttäkelpoisuuskurssi eli 80 kilometrin polkupyörämarssi sai innostuneen vastaanoton ikähaitarin ollessa 15–80 vuotta.

Siviilikurkseista on syytä mainita suosittu koululaisten hygieniapassikurssit, joihin on ollut runsaasti motivoituneita tulijoita. Tarjoaahan passi monelle nuorelle mahdollisuuden päästä kesätoihin elintarvikkeiden käsittelyiksi. Myös koululaisten ja opiskelijoiden turvakurssit ovat olleet suosittuja. YETTS:n perusteita on samalla voitu valottaa tulleille päättäjillemme.

Keuruun kaupunki on tiedostanut koulujen väkivallan uhan, ja siksi siellä on koulutettu koko koululaitoksen opettajakunta kurssillamme kohtaamaan häiriötilanteita koulussa. Tämä on sitä oikeaa kokonaisturvalli-

suuteen liittyvää yhteistoimintaa. Yhteistoiminta ja tietotaidon jakaminen Jyväskylän normaalikoulun johdon, Keski-Suomen poliisilaitoksen ja Keski-Suomen pelastuslaitoksen kanssa osoitti taas toimivuutensa.

Parhaimmat kiitokset kaikille alkuvuoden kurssien rakentajille ja toteuttajille kurssilaisia unohtamatta. Jatketaan yhteistoimintaa edelleen. Tässä lehdessä on kuvia ja kertomuksia muutamista kurseistamme.

Tulevia kurseja

Keväällä on vielä muutama houkutteleva puolustusvoimien tilaama kurssi. Poiketen edellisessä Maanpuolustajassa olleesta tiedosta reserviläiselle on tullut mahdollisuus ilmoittaa kurssihalukkuutensa myös puolustusvoimien tilaamille sotilallisisille kurseille.

Katso menettelyohje kurssitaulukon ylälokerosta!

Suosittelen varsinkin Johtamis-

harjoitus sotilasjohtajille -kurssia, koska se soveltuu erinomaisesti kenelle tahansa reserviläisjohtajalle. Siitä saat hyödyn myös siviilitehtäviisi, teet sitten mitä tahansa työksesi. Ja isät ja äidit, patistelkaa nuorianne kurseille.

Luhangassa järjestetään Keski-Suomen Maanpuolustusjuhla lauantaina 14.8. Perinteinen MPK:n tukikurssi muun muassa lippulinnaosastona on jälleen tarjolla. Varaa allakastasi aika ja ilmoittaudu kurssille saman tien.

Ole hyvä ja tutustu kurssieihme sivun 13 taulukossa ja sivuilamme osoitteessa www.mpk.fi/keski-suomi.

Toivotan kaikille lukijoille hyvää kesää ja intoa osallistua kurssiellemme!

Kari Kilpeläinen
Piiripäällikkö

MPK:n hygieniapassikurssi Cygnaeus-lukiolaisten suosiossa

Kuulin muutama vuosi sitten opinto-ohjaajiltamme, että norssin opiskelijoilla oli ollut mahdollisuus osallistua MPK:n hygieniapassikoulutukseen omalla koulullaan. Siis kenen järjestämään? ihmetelin. Vasta tuolloin tutustuin ensi kertaa MPK:n monipuoliseen, vapaaehtoisvoimin järjestettävään koulutustarjontaan, joka on paljon muutakin kuin maanpuolustusta. Pyysin yhteystiedot naapuri-

koululta, ja näin tutustuin kouluttaja Pirjo Kunnariin.

Pirjo piti lauantaina 10.4.2010 Cygnaeus-lukiolla jo kolmannen hygieniapassikurssin. Yli 30 opiskelijan ryhmä syntyi nopeasti. Paikat täyttyivät muutama tunni – tietokonejärjestelmän tepposista huolimatta. Etusija oli päätetty antaa viime syksynä jonoon jääneille opiskelijoille. Moni nuori pysäytti minut

käytävällä vielä kurssin täyttymisen jälkeen ja kysyi, olisiko koulutusta tarjolla ensi vuonna.

Opiskelijamme haluavat parantaa mahdollisuuksiaan niukoilla kesätyömarkkinoilla. Kurssille osallistunut lukiolainen Tuisku Van Renterghem (18) kertoi: "On hyvä, että koululla järjestetään tällainen kurssi. Hygieniapassia vaaditaan nykyään todella moniin työ-

paikkoihin." Hänen ystävänsä Josefina Pirhonen (17) täydensi: "On katevä, että passin voi saada nopeasti melko lyhyen kurssin kautta. Siitä on toivottavasti apua tulevaisuudessa työpaikan haussa."

Kokeneen opettajan vetämä intensiivikurssi, todella edullinen 10 euron maksu ja mahdollisuus suorittaa passi omalla koululla tekevät kurssista hyvin

houkuttelevan paketin. Yhteistyöopettajana lähetän kiitokset järjestäjille ja vinkkaan, että hinta voisi olla korkeampi: kouluttajat ja testaajat tekevät paljon työtä, ja suurin osa kurssimaksusta menee Eviralle.

Leena Nummila
oppilaskunnan ohjaava opettaja,
historia ja yhteiskuntaoppi

Mies etenee kilven suojassa.

Karstulassa taltioitiin pala sotahistoriaa

13.3.2010 talvisodan päättymisen 70-vuotispäivänä lähes 50-päisen joukko kokoontui Karstulaan Kruukkilan talolle. Talvisodan muistamisen lisäksi väki oli tullut seuraamaan venäläistä alkuperää olevan panssarikilven luovutusta museoitavaksi Kruukkilassa sijaitsevaan Karstulan lottaja suojeluskuntamuseoon.

Kilven matka Karstulaan alkoi keuhkalla 2003, kun Keski-Suomesta tehtiin sotahistoriallinen matka Karjalan Kannakselle Taipaleenjoelle. Matkalle osallistunut joukko jakautui eri osastoiksi ja partioiksi kiinnostuksen koh-

teiden ja fyysisen kunnon mukaan. Kilven löytäneeseen partioon kuuluivat Ollipekka Honkonen lisäksi sotahistorian tutkija Kimmo Sorko ja Kalervo Kallio. Partion reitti kulki ensin Patonien sulkulinnakkeelle ja edelleen läpi Kirvesmäen tukikohtien 1–5 ja Terenttilän tukikohtien 1–3. Terenttilän tukikohta 2:ssa Mustaojan itäpuolella partio huomasi suolla lojuvan panssarikilven runsaan sotaromun seasta. Tutkittuaan kilpeä hetken Ollipekka päätti kantaa sen muidenkin nähtäväksi. Hiekkalan pellon laidassa toiseksi kantajaksi tuli

Kalervo Kallio. Kilpi kannettiin pellon toisella laidalla odottavan bussin luo. Palattuaan Suomeen joukko havaitsi, että kilpi olikin autossa. Matkan jälkeen Pekka Honkonen säilytti kilpeä Karstulassa. Kilven alkuperäinen käyttäjä on siis ollut puna-armeija, joka käytti erilaisia kilpiä etenevänsä suojaamiseen. Eräs pienempi kilpi on jo aikaisemmin tuotu Karstulaan.

Tero Lahti

Pilottikurssi rauhanturvaajille

Suomen Rauhanturvaajaliiton jäsenille järjestettiin Tikkakosken Ilmasotakoululla 16.–18.4. MPK:n pilottikurssina valtakunnallinen jälkikoulutustilaisuus niille "fattereille", jotka olivat palvelleet rauhanturvatehtävissä ennen vuotta 2000. Kurssille osallistui jäsenistöä Turku, Kotkaa, Joensuuta ja Kemijärveä myöten, yhteensä 14 miestä ja yksi nainen. Kouluttajina toimivat kokeneet alan kouluttajat, merivoimien kenttärovasti Jukka Helin ja Suomen Rauhanturvaajaliiton (SRTL) kouluttaja Hannu Piispanen.

Kurssin tarkoituksena oli yhteisten ja yksilökohtaisten, rankkojenkin kokemusten jakaminen eleyistä rauhanturvatehtävistä. Aiheina käsiteltiin muun muassa palvelua kriisi- ja poikkeusoloissa, siitä aiheutuvaa stressiä ja sen sietämistä, läheisten suhtautumista pitkäkestoiseen rauhanturvatehtävään, kotiutumisen haasteita, veteraanitukea ja yhteistoimintaa puolustusvoimien kanssa nykytuotoisessa rauhanturvaajien koulutuksessa.

Koskaan aiemmin maassamme ei ole järjestetty kyseistä kurssia "jo ajat sitten palvelleille fattereille". Kävi ilmi, että tarvetta kyseiseen kurssiin olisi kyllä ollut aiemminkin, mutta osallistujien mielestä oli ehdottomasti "parempi myöhään kuin ei milloinkaan" pitää tällainen jälkikoulutustilaisuus. Takautumia rauhanturvatehtäv-

Pilottikurssin osallistajat Drakenin deltasiiptien suojassa Tikkakoskella 17.4.2010. Suomen Rauhanturvaajaliiton jäseniä oli kokoontunut jälkikoulutustilaisuuteen 15 henkilöä. Takarivissä suikka päässä merivoimiamme kenttärovasti Jukka Helin Tikkakoskelta.

tä oli runsaasti jaettavana toisillemme. Tarve on edelleenkin olemassa vaikkapa sotilaslääneittäin toteutettaville vastaaville kurseille. Parasta kurssissa oli sen vuorovaikutteisuus, joka

rikastutti käsiteltäviä sisältöjä koko kurssin ajan.

Kurssin oppilas
J.-P. Suutarinen

H60-sarjan voittajan, korpraali Eero Sieväsen mallisuoritus ampumapaikalla.

Keski-Suomen reservipiirien pistooliampumahiihdon piirinmestaruuskilpailut

Keski-Suomen reservipiirien pistooliampumahiihdon piirinmestaruusmitaleista kisattiin lauantaina 20.3. Keski-Suomen Ampujien radalla Laukaassa. Pari lämpöastetta ja ajoittainen tiikusade antoivat oman leimansa kilpailulle. Voiteluongelmia ei suuremmin esiintynyt. Hiihtotyö oli vapaa. Piirinmestaruuksista oli saapunut kilpailemaan yhteensä 19 inokasta reserviläistä, jotka kilpailivat yhdeksässä eri sarjassa. Joukossa oli niin vanhoja tekijöitä kuin uusia tulokkaitakin. Kilpailujen järjestämisestä vastasi tuttuun tapaan Jyväskylän Seudun Reserviläiset Jorma Kotasen ja Juhani Martinin johdolla.

Jyväskylän Seudun Reserviläiset ry

Kari Laitinen
puheenjohtaja

TULOKSET

Sijoitus	Sotilasarvo	Nimi	Hiihto aika	Sakkominuutit	Kokonaisaika
Sarja: H					
1.	Jääkäri	Tero Paananen	00:22:00	00:09:00	00:31:00
2.	Yliuutnantti	Saku Liehu	00:27:18	00:05:00	00:32:18
Sarja: H35					
1.	Korpraali	Kimmo Lähtinen	00:25:53	00:07:00	00:32:53
2.	Alikersantti	Timo Hämäläinen	00:33:36	00:08:00	00:41:36
Sarja: H45					
1.	Vääpeli	Juha Halttunen	00:24:45	00:02:00	00:26:45
2.	Alikersantti	Harri Kujanpää	00:26:44	00:06:00	00:32:44
3.	Viestimies	Esa Pienkellomäki	00:25:57	00:08:00	00:33:57
Sarja: H50					
1.	Kersantti	Arto Martin	00:23:46	00:01:00	00:24:46
Sarja: H55					
1.	Yliuutnantti	Matti Minkkinen	00:26:50	00:07:00	00:33:50
Sarja: H60					
1.	Korpraali	Eero Sievänen	00:25:25	00:03:00	00:28:25
Sarja: H65					
1.	Kapteeni	Heino Malinen	00:23:50	00:03:00	00:26:50
2.	Kersantti	Matti Krats	00:26:15	00:06:00	00:32:15
3.	Yliuutnantti	Jukka Kauranen	00:30:08	00:08:00	00:38:08
4.	Kersantti	Kaino Oksanen	00:29:19	00:09:00	00:38:19
5.	Lääkintämajuri	Yrjö Qvarnberg	00:43:23	00:05:00	00:48:23
Sarja: H70					
1.	Kersantti	Veli Huttunen	00:37:10	00:08:00	00:45:10
Sarja: H75					
1.	Kersantti	Pekka Olkkonen	00:31:00	00:03:00	00:34:00
2.	Sotilasmestari	Esko Malkamäki	00:31:27	00:06:00	00:37:27
3.	Ylikersantti	Juhani Martin	00:34:45	00:06:00	00:40:45
Tarkin ampuja	Sarja	Sakkominuutit			
Kersantti Arto Martin	H50	00:01:00			
Nopein hiihtäjä	Sarja	Hiihto aika			
Jääkäri Tero Paananen	H	00:22:00			

Kesäretki Hamina Tattoo -sotilasmusiikki-tapahtumaan su 8.8.2010

- Alustava ohjelma ja aikataulu
- klo 8.00 lähtö Jyväskylästä Harjun tilausajolaiturista
 - klo 12.30 saapuminen Haminaan, omakustanteinen lounas
 - klo 14.00 Tattoo-marssishow Hamina Bastionilla
 - klo 16.30 lähtö Haminasta
 - klo 21.00 saapuminen Jyväskylään

Sitovat ilmoittautumiset sihteerille kslpepy@gmail.com tai (014) 411 0000/Mikael Juujärvi viimeistään 23.6.2010. Ilmoita myös toiveesi bussiin nousun paikasta. Hinta 62 euroa (bussimatka 20 euroa ja pääsylippu 42 euroa) maksetaan yhdistyksen tilille 508905-470128, viite 35460, viimeistään 23.6.2010. Paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä!

Keski-Suomen Sotilasläänin Perinneyhdistys

Kansa kävelemään 19.9.2010

Äänekosken kaupungintalolla pidettiin 14.4.2010 neuvottelu tämän vuoden syksyn veteraanikävelyn ja valtakunnallisen liikuntatapahtuman järjestelyistä. Kävelyn tarkoituksena on korostaa liikunnan merkitystä kansakunnalle ja muistuttaa mieliin YK:n julistaman kansainvälisen rauhan päivän merkitystä 21.9.

Neuvottelussa sovittiin, että Kansa kävelemään -tapahtumavastaavana Äänekosken keskustassa 19.9.2010 toimii Keski-Suomen Rauhanturvaajien johtokunnan jäsen Keijo Hartikainen, varahenkilönään Äänekosken Reserviläisiä edustava Markku Metsola. Sihteeriksi valittiin Harri Jaakkola Äänekosken Reserviupseereista. Kaupungin johtoa kokouksessa edusti liikuntatoimenjohtaja Markku Auvinen.

Neuvotteluun osallistuivat Keski-Suomen Sotaveteraanipiiristä toiminnanjohtaja Timo Hakala, Keski-Suomen Rintamamiehistä veteraani Lasse Lehtinen Jyväskylästä ja Äänekoskelta veteraani Taisto Salonen, naistoimikunnan puheenjohtaja Saimi Kampilla sekä Keski-Suomen Rintamanaisista puheenjohtaja Mirja Niemi. Mainitut henkilöt huolehtivat maakunnallisen tapahtuman tiedottamisesta omissa järjestöissään ja yhdistyksissään. Keski-Suomen Rauhanturvaajat ry:n puheenjohtaja J.-P. Suutarinen toi terveiset ja kokemuksia viimevuotisesta tapahtumasta Jyväskylässä 20.9.2009. Veteraaneja toivotaan kuljetettavan esimerkiksi reserviyhdistysten vastuuhenkilöiden toimin kauempaakin ja ainakin lähilyhdistyksistä tapahtumaan.

Äänekoskelaisen yrityksen JP Security Oy:n toimitusjohtaja Joni Tuomainen oli paikalla kuulemassa neuvonpidon päätöksiä ja lupasi vastikkeetta hoitaa yhdessä yrityksensä työntekijöiden kanssa tarvittavat turvapalvelut tapahtumaan järjestysmiesten osalta. Hän ilmoitti myös sponsoroivansa yleisötapahtumaan osallistuvien veteraanien kahvituksen, joka toteutetaan liikkuvan Luonetjärven Sotilaskodin tarjoilemana ulkoilmatapahtumana Uimahallin maastossa.

Kansa kävelemään -neuvotteluun osallistujia Äänekosken kaupungintalolla 14.4.2010. Kuvassa vasemmalta eturivissä Lasse Lehtinen, Mirja Niemi, Saimi Kampilla, Taisto Salonen ja tapahtumavastaava Keijo Hartikainen sekä takarivissä Harri Jaakkola, Eero Hämäläinen, Timo Hakala ja Markku Metsola. Kuva: J.-P. Suutarinen.

Liikuntatapahtumaan sovittiin alkavan Äänekoskella sunnuntaina 19.9.2010 klo 12.00 urheilupuiston alueelta kaupungin keskustan pohjoispuolelta ja suuntautuvan Äänekosken uimahallille kuntoryhmittäin eri reittivaihtoehtoja kävelijöille tarjoten. Avauspuheen urheilukentällä on lupautunut pitämään kaupunginjohtaja Hannu Javanainen.

Uimahallin käyttö on tapahtumaan osallistuville maksuton ja osallistujat ottavat mukaansa sään mukaisen ulkoiluasun sekä saunomis- ja uintivarustuksen. Erityisesti toivotaan, että nuoremmat polvet aina lapsia myöten osallistuvat veteraanien kanssa tapahtumaan siten, kuin paikallisesti liikuntatoimen, koulutoimen, urheiluseurojen ja lasten vanhempien kanssa päätetään.

JPS

Takatalvi yllätti pyörämarssilaiset

Yöllä satanut lumi yllätti MPK:n polkupyörämarssille osallistuvat lauantai-aamuna Kivijärvellä. Takatalvi ja kylmä sää eivät kuitenkaan estäneet kentäkelpoisuuskokeen vaatiman 80 kilometrin polkemista. Ilmoittautuneista lähes kaikki saapuivat paikalle, ja armeijan varusteet kuittasi käyttöönsä 38 pyöräilijää.

Näihin olosuhteisiin tämä on loistava määrä porukkaa. Iso juttu on sekin, että mukaan lähtee niin monen ikäisiä polkijoita, totesi marssin johtaja Jari Pekkanen.

Pekkaselle suuri osallistujamäärä oli mieleen sikälkin, että tapahtuman järjestäminen vaati paljon työtunteja. Kivijärven reserviläisiä hän kehui aktiivisiksi toimijoiksi. Heitä ei tarvinnut kahata kertaa käskää.

Kivijärveläissyntyinen Jukka Särkinen vastasi kurssin vääpelinä yleisjärjestelyistä ja huollosta. Myös hän arvosti osallistujien laajaa ikäjakautumaa. Nuorimmat polkijat olivat perus-

koululaisia ja joukon nestori oli tänä vuonna 80 vuotta täyttävä Lauri Kinnunen. Naisia marssille osallistui kahdeksan kansanedustaja Anne Kalmarin näyttäessä esimerkkiä.

Särkinen on mukana vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä koulutus- ja tukikyksikössä. Hän on toiminut kurseilla muun muassa ampumaryhmän johtajana. – Aika monta viikonloppua tässä menee, mutta isänmaan hyväksi tehdystä työstä saa hyvän mielen, hän perusteli harrastustaan.

Reittiä jouduttiin muuttamaan

Alun perin tarkoituksena oli polkea Kivijärven ympäri Sinisen tien ja Talviaislahden kautta Saarensalmeen ja päättää kuntokoe Puralankylällä. Hiekkatiet itärannan puolella olivat kuitenkin pehmeitä, joten reitiksi muutettiin järven pohjoisosan kierto Kinnulan kautta takaisin Kivijärven Puuniemeen.

Huhtikuun loppu oli pitkälle pyörä-

marssille varhainen ajankohta, mutta ainakin heinäkuun helteet se useimpien mielestä voitti. Monella pyöräilykilometrejä ei vielä ollut takana, mutta muuta liikuntaa kyllä.

Hiihtoladulla kuntoillut Riitta Karpunen totesi marssin olleen mieleenpainuva juttu, jota on mukava muistella jälkepäin. – Ajatus pyöräilystä tällä kelillä oli kyllä ollut mahdollinen, mutta sitten olisi harmittanut jälkepäin, jos ei olisi osallistunut.

Sakari Oinonenkaan ei ollut vielä ottanut tänä keväänä omaa pyöräänsä esille. Pitkä matka taitui kuitenkin kovakuntoiselta mieheltä helposti. Pyöräilymatkaa hän piti oikeana kuntotestinä, josta liikuntaa harrastamaton ei selviäisi.

Ensi keväänä vastaava polkupyörämarssi aiotaan ajaa suunnilleen samoihin aikoihin Kannonkosken suunnalla.

Hannu Ahonen

Joukko lähdössä 80 kilometrin taipaleelle.

Maanpuolustuskoulutus

Keski-Suomen maanpuolustuspiiri

ILMOITTAUDU KURSSEILLEMME

www.mpsy.fi, keski-suomi@mpky.fi

Piiripäällikkö puh. 0207 56 8905, koulutuspäällikkö puh. 0207 56 9039

Keski-Suomen maanpuolustuspiirin koulutus 2010

Parhaiten saat tietoa Keski-Suomen maanpuolustuspiirin kurssitarjonnasta kirjautumalla järjestelmään www.mpsy.fi

1. Puolustusvoimien tilaama koulutus

Puolustusvoimien MPK:lta tilaama koulutus on aina sotilaallista koulutusta. Keski-Suomen Alueoimisto (KSALTSTO) kutsuu reserviläisiään vapaaehtoiseen harjoitukseen (VEH). Reserviläinen, joka ei ole saanut VEH-kutsua, mutta tunnet mielenkiintoa kurssia kohtaan ja tunnet kuuluvasi kohdejoukkoon, voit ilmoittaa halukkuutesi MPK:n tietojenhallintajärjestelmässä. MPK esittää sinua KSALTSTO:lle kutsuttavaksi kurssille, ja KSALTSTO tekee päätöksen valinnastasi ja lähettää VEH-kutsun, mikäli kurssilla on tilaa ja katsoo sinun soveltuvan kurssille.

Kurssin nimi	Kohdejoukko	Aika ja paikka
Kenttälääkinnän jatkokurssi	Kenttälääkintätehtäviin sijoitetut lääkintäaliupseerit ja joukkueenjohtajat	28.–30.5. ILMASK
Johtamisharjoitus sotilasjohtajille (taso 4)	Maakuntakomppaniaan sijoitetut reserviläiset	28.–30.5. ILMASK
Kouluttajakurssi/MAAKK	Maakuntakomppaniaan sijoitetut reserviläiset	5.–6.6. PIONR
Kouluttajakurssi/MAAKK	Reserviläiset	28.8. ILMASK
Huollon kurssit 1. Huoltopalvelu-au ja -väpeliikurssi 2. Täydennysaliupseerikurssi 3. Lääkintäaliupseerikurssi 4. Kunnossapitoaliupseerikurssi	Ks. www.mpsy.fi/keski-suomi .	4.–5.9. PIONR

1. Sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus

Kurssin nimi	Kohdejoukko	Aika ja paikka
Kivääriammunnan paluu	Kivääriampujat	15.5. ja 28.8. ILMASK/PIONR
Reserviläisten ampumapäivä 1 (Kevät-Halli)	Reserviläiset	15.5. ILMAVTK
Lihaskuntotesti reserviläisille	Reserviläiset	20.5. Jyväskylä
Hygieniapassikurssi	Kurssiväpeli, talousaliupseerit, kaikki reserviläiset	22.5. ILMASK
Ukkopekkapäivä	Perinneaseista kiinnostuneet reserviläiset	22.5. PIONR
Tarkka-ammunta 1	Reserviläiset	22.–23.5. PIONR
Keski-Suomen maanpuol.juhlan tukikurssi	Reserviläiset	(13.–)14.8. Luhanka
Reserviläisten perinneväärinäpäivä	Reserviläiset	28.8. ILMASK

2. Siviilikoulutus

Siviilikoulutukseen kuuluvat kurssit ovat kevätkauden kohdennettuja ensisijaisesti tilaajilleen (oppilaitokset, viljelijät, muut). Ks. www.mpsy.fi/keski-suomi .

JYVÄSKYLÄ p. 0207 299 850 Tapionkatu 20 - KUOPIO p. 0207 299 852 Tulliportinkatu 27
TAMPERE p. 0207 299 857 Kuninkaankatu 10 - KOTISIVUT www.armoria.fi

Ratavuorojen varaukset ja asiakaspalvelu p. 0207 299 854 Varikkotie 160 VAAJAKOSKI

Tapatumakalenteri touko–syyskuu 2010

www.ksrespiirit.fi

TOUKOKUU

- 4.5. Piirihallitusten (RES, RUP) kokoukset
- 17.5. K-S reservipiirin pienoiskivääri I, Jyväskylä
- 20.5. Ilmatorjunta-esitelmä, Tikkakoski
- 21.–23.5. KoppeloJotos, Äänekoski
- 29.5. K-S Kenraalin Malja cup II, J-P Pysti II, Keuruu
- 31.5. K-S reservipiirin pienoiskivääri II, Jämsä

KESÄKUU

- 1.6. Piirien yhteistyövaliokunta
- 4.6. Puolustusvoimain lippujuhlapäivä
- 5.6. K-S reservipiirin palvelusammunnat, Keuruu
- 11.6. RESUL:n Kesäyön marssi, Vantaa
- 14.6. K-S reservipiirin pienoiskivääri III, Luhanka

HEINÄKUU

- 3.7. K-S reservipiirin pm-pienoiskivääri ja osakilpailu IV, Karstula
- 10.7. K-S reservipiirin pm-palvelusammunnat, Keuruu
- 24.7. RESUL:n palvelusammunnat, Mikkeli
- 26.7. K-S reservipiirin pienoiskivääri V, Jämsä
- 31.7. K-S Kenraalin Malja cup III, J-P Pysti III, Keuruu

ELOKUU

- 9.8. K-S reservipiirin pienoiskivääri VI, Jyväskylä
- 7.–8.8. RESUL:n SRA-ampumamestaruuskilpailut, Niinisalo
- 13.–14.8. Keski-Suomen alueellinen maanpuolustusjuhla, Luhanka
- 14.–15.8. RESUL:n perinneaseemestaruuskilpailu, Lahti
- 19.8. Tukeutuminen-esitelmä, Tikkakoski
- 21.–22.8. RUL:n ampumamestaruuskilpailut, Tyri
- 21.–22.8. RES:n ampumamestaruuskilpailut, Säkyä
- 28.–29.8. SRTL:n Falling Plate -mestaruuskilpailu, Säkyä
- 31.8. Piirien talousriihi

SYYSKUU

- 4.9. RESUL:n SM-pystykorvakilpailu ja K-S reservipiirin pm-pystykorvakilpailu, Keuruu
- 11.9. K-S Kenraalin Malja cup IV, J-P Pysti IV, Keuruu
- 16.9. Lentotekninen toiminta -esitelmä, Tikkakoski
- 17.–19.9. RESUL:n syysjotos, Kuopio
- 21.9. Piirihallitusten (RES, RUP) kokoukset

Keski-Suomen reservipiirien ampujien kalenteri

- 17.05. Keski-Suomen reservipiirin pienoiskivääri osakilpailu I, Jyväskylä
- 29.05. Keski-Suomen reservipiirin Kenraalin Malja cup II, J-P:n Pysti cup II, Keuruu
- 29.05. Keski-Suomen reservipiirin SRA-osakilpailu, Karstula
- 31.05. Keski-Suomen reservipiirin pienoiskivääri osakilpailu II, Jämsänkoski
- 05.06. Keski-Suomen reservipiirin palvelusammunnat, Keuruu
- 12.06. Keski-Suomen reservipiirin SRA-osakilpailu, Petäjävesi
- 12.06. Keski-Suomen reservipiirin kenttäkivääriammunta pm, Tikkakoski
- 14.06. Keski-Suomen reservipiirin pienoiskivääri osakilpailu III, Luhanka
- 16.06. Perinneväärinäkilpailu pm, 2 as. 100 m, Ilmolahti Viitasaaari
- 19.06. Keski-Suomen reservipiirin pistoolilajit pm, Tikkakoski
- 03.07. Keski-Suomen reservipiirin pienoiskivääri osakilpailu IV ja pm, Karstula
- 10.07. Keski-Suomen reservipiirin palvelusammunnat pm, Keuruu
- 24.07. RESUL:n palvelusammunnat SM, Mikkeli
- 26.07. Keski-Suomen reservipiirin pienoiskivääri osakilpailu V, Jämsänkoski
- 31.07. Keski-Suomen reservipiirin Kenraalin Malja cup III, J-P:n Pysti cup III, Keuruu
- 07.–08.08. RESUL:n SRA SM, Niinisalo
- 09.08. Keski-Suomen reservipiirin pienoiskivääri osakilpailu VI, Jyväskylä
- 13.–15.08. RESUL:n Häyhä – tarkka-ammunta SM, Niinisalo
- 14.–15.08. RESUL:n perinneaseet SM, Lahti
- 21.–22.08. RUL:n ampumamestaruuskilpailut, Tyri
- 21.–22.08. RES:n ampumamestaruuskilpailut, Säkyä
- 04.09. RESUL:n pystykorva SM ja Keski-Suomen reservipiirin pm, Keuruu
- 11.09. Keski-Suomen reservipiirin Kenraalin Malja cup IV, J-P:n Pysti cup IV, 3 as. pm, Keuruu
- 11.09. Keski-Suomen reservipiirin pienoiskivääri osakilpailu VII, Karstula

- 13.–14.11. Keski-Suomen reservipiirin SRA-osakilpailu, Keuruu
- 27.11. Keski-Suomen reservipiirin perinneväärinä- ja -pistoolikilpailu, Tikkakoski

Harjoitukset, koulutukset ja muut tapahtumat

- 12.09. SRA-ampujakurssi, Jyväskylä
- 20.11. Perinneväärinäharjoitus, Tikkakoski

Ampujien kilpailukalenteri on nähtävissä päivitettyinä piirien nettisivuilla osoitteessa <http://www.ksrespiirit.fi> .

Kilpailukutsu

Keski-Suomen reservipiirin pistooliampumajuoksujen mestaruuskilpailut

Kangashäkin Paukukulassa 10.8.2010 klo 18.00

Aseiden kohdistus klo 17.00 – 17.45

Kaikki sarjat ja harrastajasarja kokoukshuoneelle

Ilmoittautumiset: 8.8. mennessä Matti Minkkiselle,

puh. 050 340 7960 tai

sähköpostilla mattiminkkinen@hotmail.com

Tiedustelut: Matti Minkkinen

Tervetuloa!

Ääneseudun Reserviläiset

Oletko jo päivittänyt S-Etukorttisi?

Liitä maksuton Visa S-Etukorttisi, niin teet korttiasi kaikkialla käyvän maksuvälineen, jolla voit:

- Maksaa ostoksesi suoraan pankkitililtä tai luotolla, kotimaassa ja ulkomailla
- Nostaa käteistä S-ryhmän myymälöiden kassoilta sekä käteisautomaateista
- Saada korotonta maksuaikaa keskimäärin 30 vuorokautta
- Kertyttää Bonusta sekä 0,5 % maksutapaetua edun piiriin kuuluvista ostoista maksaessasi S-Etukortilla

Hae S-Etukortti Visa verkkopankin kautta tai S-Pankin asiakaspalvelupisteestä. Lisätietoa osoitteesta www.s-pankki.fi

S-Pankki

KESKIMAA

Metsäliitto m-real
BOTNIA

10
Ihanaa tulla kotiin.

www.kaluste10.fi

EURENCO
GROUPE SNPE

The leading international partner for Explosives and Propellants

KESKISUOMALAINEN
ksml.fi

JYVÄSKYLÄN
ENERGIA
YHTIÖT

Suomalaista sähköä.

FORCIT
EXPLOSIVES

Pohjola KESKI-SUOMEN
Osuuspankki

VAPPO

NAMMO

www.nammo.com

VALTRA

Midare Oy

Ahjokatu 12, Jyväskylä. Avoimena ark. 9–17.30, la 10–14
Myynti 0424 20011, Vaihde 44 99 500, Huolto: 0424 200 1600 ark. 8.30–17.30

SAARIJÄRVEN
SÄILIÖVALMISTE OY

TERÄSMIEHENTIE 2, PL 132 TEL. +358 10 42455 00
43100 SAARIJÄRVI FINLAND FAX +358 10 42455 50

LH Lift

TAPIOLA

Vakuutukset. Rahastot. Pankki.

HARVIA

VARATTU

Nordea

LUON TURVALLISUUTTA TT-PALVELUT VELI-MATTI KOIVU

- TULITYÖKORTIT JA -VARTIOINNIIT
- TYÖTURVALLISUUSKORTIT
- ALKUSAMMUTUSKOULUTUS
- PELASTUSSUUNNITELMAT
- KONSULTOINTI
- TRUKINKULJETTAJAKOULUTUKSET
- NOSTINKOULUTUKSET

ÄÄNEKOSKI PUH. 040 708 7930
veli-matti.koivu@tt-palvelut.inet.fi

Rakennuspalvelu

Mark
Top Oy

- Uudisrakennukset
- Saneeraukset
- Maalaus/tapetointi
- Vesieristys/laatoitustyöt
- Peltityöt
- Pienkaivurityöt

☎ 0400 916 365

marktopoy@gmail.com
T.Hakkarainen Äänekoski

PIKVAL
myymäläkalusteet

Viherlandia
www.viherlandia.fi

TIKKA Spikes Oy

TIKKA

Turvallisesti jäällä.

TIKKA Spikes Oy, Kikkakatu 11, 41100 TORIKANGAS
Puh. 020 750 9000 Fax 014 259 9300
www.tikkagroup.fi

JYVÄS-RAKENNE OY

Uusia rivitalo- ja huoneistoja

Mannilassa

EDULLISESTI

Puh. 050 313 7962

NCC

JYKES
KIINTEISTÖT

K-RAUTA
TOURUTORNI

TOTEUTTAA KANSSASI
Tourulantie 15, 40100 JYVÄSKYLÄ. Puh. 020 7446 700.
www.k-rauta.com/jyvaskyla

LASSILA & TIKANOJA OYJ

KIINTEISTÖT

RASKASOSAPALVELU
J ELJANDER OYkeskuspölynimurit
www.allaway.fi

www.intrum.fi

Sampo Pankki

Pohjoisen Keski-Suomen oppimiskeskus
AikuiskoulutusPI 69, 44101 Äänekoski
puh. (014) 5192 400, fax (014) 523 436
Sähköposti: aikuiskoulutus@poke.fi, kotisivu: www.poke.fi

PRINTCENTER

Onnistuneita ostopäätöksiä.
Varaslahdentie 6, 40800 VAAJAKOSKI
Puh. (014) 840 8400 Fax (014) 840 8411

AVARA

Saarioinen

Saarioisten
Lihanjalostus OyJyväskylän lihanjalostuslaitos
Suluntie 1, PL 2
40351 Jyväskylä

www.saarioinen.fi

Peurunka

- Luukut
- Äänenvaimentimet
- Kanavat
- Kohdeilmavaihtoyksiköt
- Ulospuhallushajottimet

IVK-Tuote Oy
Helmintie 8-10, 40250 Jyväskylä | puh. (014) 334 0300 | fax (014) 334 0344 | www.ivk-tuote.fi

Kuoppala Finland Oy

Viherrakentamisen kokonaispalvelut: piha- ja vihersuunnitelmat
viherrakennus ja -hoitotyötVaajakosken Päivystysnumeromme: www.kuoppala.fi
toimipiste Puh. 050 400 6495
Puuralantie 4
40800 Vaajakoski

EAnnebit Oy

Ensiapu-, turvallisuus- ja IT-koulutukset

www.eannebit.fi • gsm 044 0779 804
jouni.berg@eannebit.fi

PALVELEVA TILITOIMISTO

www.tilitaloaaltonen.fi

Aidosti paikallinen - Varmasti suomalainen

POP-PANKIT
KESKI-SUOMIKEURUU • KONNEVESI • PETÄJÄVESI • MULTIA
KANNONKOSKI • KYJÄRVI • LÄNNEVESI • HÄNNULA

www.paikallisuuspankit.fi

Lemminkäinen
Paras tapa rakentaaLemminkäinen Talo Oy
Keski- ja Lounais-Suomi

www.lemminkainen.fi

Plussa on Suomen monipuolisin kanta-asiakasjärjestelmä.

Saat K-Plussa-etuja
yli 3500 ostopaikasta.

www.plussa.com

Kaikki mitä tarvitset

Pihat ja
tiet kuntoonSuoritamme päällystystöitä Jyväskylässä
sekä koko Keski-Suomen alueella.Ota yhteyttä ja pyydä tarjous:
aluepäällikkö Jari Väänänen, puh. 020 719 3682,
jari.a.vaananen@skanska.fi

SKANSKA

Skanska Asfaltti Oy
Pykäläntie 9, 40320 Jyväskylä
vaihe 020 719 211, faksi 020 719 3401Keski-Suomen
Maanpuolustaja

Julkaisijat:

Keski-Suomen Reserviupseeriipiiri ry ja Keski-Suomen Reserviläispiiri ry

Päätoimittaja:

Pentti Ruohotie, Hietarinne 16, 43100 SAARIJÄRVI

Puh. 040 417 6941

Sähköposti: pentti.ruohotie@kotinet.com
toimittaja@ksrespiirit.fi

Reserviupseeriipiiri:

Toiminnanjohtaja Kari Löfgren, puh. 0400 163 470

Sähköposti: reserviupseeriipiiri@ksrespiirit.fi

Reserviläispiiri:

Toiminnanjohtaja Tapio Paappanen,

puh. 040 755 8919, 0400 626 695

Sähköposti: reservilaispiiri@ksrespiirit.fi

Piirien toimisto:

Keski-Suomen reservipiirit, Gummeruksenkatu 7, 40100 JYVÄSKYLÄ

Avoinna: keskiviikkoisin klo 14.00-18.00

Piirien kotisivut: www.ksrespiirit.fi

Piirien puheenjohtajat:

RUP: Timo Salo, Äänekoski, puh. 0400 794 401

RESP: Jouko Hyppönen, Konnevesi, puh. 0400 500 231

Ilmoitusmyynti ja markkinointi:

Veijo Mononen, puh. 040 744 1444, veijo.mononen@gmail.com

Taloudenhoitaja: Juha Houni, Toivakka, puh. 050 342 2912

Pankki: Nordea Jyväskylä 104530-110394

Lehden vakituiset avustajat:

Kari Hämäläinen, Viitasaari, Hannu Karjalainen, Jämsä, Kari Liimatainen,

Saarijärvi, Martti Porvali, Jyväskylä, ja Jukka-Pekka Suutarinen, Jyväskylä

Sivunvalmistus: Grafiikka Rutanen

Sähköposti: grafiikka@rutanen.fi

Painopaikka: Pirkanmaan Lehtipaino Oy, Tampere

Keski-Suomen Maanpuolustaja

Lehti on pääsääntöisesti tarkoitettu Keski-Suomen reservi-
piirien sisäiseen tiedottamiseen ja ilmestyy jokaiselle piirien
henkilöjäsanelle jäsenmaksussa maksettuna. Osoitemuutoksia
ei toimiteta piiritoimistolle eikä päätoimittajalle, vaan suoraan
oman liittosi jäsenihteerille.

RUL: puh. 09-40562011, e-mail: jasanasiat@rul.fi

RES: puh. 09-40562010, e-mail: jasanasiat@reservilaisliitto.fi

Fax molemmille: 09-499875.

Lehden seuraava numero 15.9.

Lehteen tarkoitettu aineisto joko suoraan

päätoimittajalle tai

piiritoimistoon

20.8. mennessä

www.ikh.fi

Jyväskylä

Avoinna
ma-pe 8-17
la 9-13Vasarakatu 27, 40320 Jyväskylä
Puh. 0201 323 500, varaosat 0201 323 502, varaosapalvelu 040 558 6894
E-mail: info.jyväskylä@ikh.fi

Sotilasmusiikki maanpuolustushengen kohottajana

Sotilasmusiikki on koko historiansa aikana ollut oleellinen osa sotilasorganisaatiota. Kaikki muutokset sotilasmusiikissa ovat seurausta sotilasorganisaatioiden muutoksista ja soitinteknologian kehityksestä. Tärkeimmät vaikutteensa se on imenyt lähinnä 1700-luvun turkkilaisesta janitsaarimusiikista. Suomalainen sotilasmusiikki on kehittynyt Ruotsin ja Venäjän vallan alaisuudessa. Vuodesta 1918 alkaen toimintaa on toteutettu maamme sini-

malla heidän toimenkuvansa on kuulunut jo pitkän aikaa yleisen maanpuolustushengen kohottaminen ja ylläpitäminen.

Marssit ovat vuosisatojen aikana sykehdyttäneet niin sotilaita kuin siviilejä. Erityisesti veteraanii-ikäluokat ovat marssimusiikin merkittävä kohdeyleisö. On ollut mielenkiintoista kuulla, että marssit ovat syyttäneet myös tämän päivän nuorisoa, joka on kyllästetty konemusiikin turruttavalla jytkeellä. On selvää, että sotilasmusiikin tarkoituksena ei olekaan rynnätä uusien musiikkivirtauksien mukana, vaan tarjota korkealla ammattitaidolla tehtyä laadukasta musiikkia sille luontevasti soveltuvin keinoin. Sotilasmusiikilla on tärkeä sija lukemattomissa maanpuolustusjuhlista ja kansalaistilaisuuksissa. Monet soittokunnat ovat tehneet musiikkiaan tunnetummaksi tulemalla lähemmäksi yleisöä ja laajentamalla ohjelmistoaan. Parraatit ja ulkoilmakonsertit ovat lisänneet puhallinmusiikin ja sitä kautta koko puolustusvoimien tunnettavuutta. Seremoniamusiikin lisäksi soittokuntien ohjelmistoon kuuluvat marssi-, konsertti- ja viihdemusiikki.

Yksi merkittävä asia on soittokuntien oman konserttitoiminnan jatkuvuus rauhan aikana. Se on mitä parhaita maanpuolustuksen viriliteetin ylläpitoa. Musiikilla on aina ollut suuri vaikutus eri mielen tilan muutoksille. Oikeassa paikassa se on ohjelmistosta riippuen rentouttavaa ja rauhoittavaa, toisaalta se antaa voimia sekä provosoi osaltaan uskomattomiin suorituksiin. Kaiken kaikkiaan sotilasmusiikki on erittäin toimiva ja edullinen puolustusvoimien käyntikortti, joka parhaimmillaan tavoittaa satojatuhanisia ihmisiä ympäri maata vuosittain.

Ilmavoimien Soittokunta

Keski-Suomen sotilasmusiikkitarjonnasta vastaa Ilmavoimien Soittokunta 20 soittajan ja yhden kapellimestarin voimalla. Se

on Ilmasotakoulun alainen joukkoyksikkö Tikkakoskella ja on maamme ainoa ilmavoimien uniformua kantava orkesteri. Soittokunnan kokoonpano poikkeaa muista soittokunnista siten, että siihen kuuluu vakituisesti piano, kitara ja basso. Tämä mahdollistaa entistä viihteellisemmän ja monipuolisemman musiikin esittämisen. Viihdeorkesterin lisäksi soittokunnassa toimii perinteinen puhallinorkesterikokoonpano, big band, kaksi soitto-osastoa ja erikokoisia jazz- ja tanssiryhmiä. Keski-Suomen alueen lisäksi soittokunta hoitaa kaikki ilmavoimien joukko-osastojen musiikkitarpeet ympäri Suomen. Esiintymisiä kertyy vuosittain noin 150. Oma konserttitoimintaa on noin 20 esiintymistä vuodessa. Soittokunnan yhteinen arvo on avoimella ja ammattitaitoisella henkilöstöllä harjoitettu laadukas ja korkeatasoinen musiikkitarjonta, joka tukee puolustusvoimien tavoitteita.

Soittokunta ja sen henkilöstö on kiinteässä yhteistyössä useampiin yhteisöihin, kuten Jyväskylän Big Band, Jyväskylän Sinfonia, Jyväskylän ammattikorkeakoulu, lähimpien kuntien musiikkiopistot ja paikalliset musiikkitalot. Toiminta käsittää niin soittamista, orkesterien johtamista, opettamista kuin yhdistystoimintaa. Joukosta löytyy myös sävellys- ja sovitusosaamista. Voidaan hyvin katsoa, että Ilmavoimien Soittokunnalla ja sen henkilöstöllä on suuri merkitys sekä varsinaisessa päätöksänsä, maanpuolustustyössä, että välillisesti maakunnan musiikkielämässä.

"Flying with us"

On mukava luoda katse vuoteen 2009 ja todeta, mitä Ilmavoimien Soittokunta sai tuolloin aikaiseksi. Aalto-sarja on saanut vakaan ja pysyvän jalansijan Jyväskylän kulttuurielämässä. Sarjassa on ollut tarkoitus esitellä big band -musiikkia laidasta laitaan, muun muassa Duke Ellingtonin,

Antti Rissanen, Vellu Halkosalmen ja Frank Sinatran tuotantoa. Loppuvuoden kruunasi "Party Night", jossa Johanna Försti ja Tobias Andersin räjäyttivät bile-tunnelman tuhansiksi atomeiksi. MILjazz-kiertue oli hyvä kanava viedä ilmavoimallista osaamista myös Keski-Suomen ulkopuolelle. Kävimme näyttäytymässä Mikkelissä, Kouvolassa ja Turussa solistinamme Nat Newborn ja Antti Lipponen. Yleisöltä ja soittajakollegoilta saamamme palautteen perusteella olemme oikeilla jäljillä kehittäessämme big band -formaattia jatkosakin.

Yhtä tärkeää on ollut esiintymisemme lukuisissa maanpuolustus- ja veteraanitilaisuuksissa, joissa olemme musiikkilamme tukeneet arvokasta, isänmaallista hengen kohotusta. Soittokunnan haasteena on kahden kokoonpanon soveltaminen siten, että molemmat antavat musiikillisia haasteita henkilökunnallemme. Big band -kokoonpanoa ei voi käyttää paraateissa eikä monis-

sa puolustusvoimien seremoniallisissa tilaisuuksissa, joten tätäkin puolta on kehitettävä. Orkesterimme on saanut uutta virtaa uusista nuorista sotilassoittajista, jotka tuovat omia uusia näkökulmia moniin toimintoihin.

Olemme valmistautuneet tämän vuoden soittosuunnitelman toteuttamiseen. Vuosi näyttää muodostuvan yhtä toiminnalliseksi kuin viime vuosi. Aalto-sarja tuo tullessaan vanhaa jazzia, evergreenejä ja latinalaisia rytmejä. MILjazz viihdyttää tuhansia kuulijoita eri puolilla Suomea monipuolisella kattauksella Anna-Mari Kähärän impulsiivista musiikkia. Erikoista on tänä vuonna tehtävä levy Toivo Kärjen sotarintamalla säveltämistä kappaleista. Levy on tarkoitus saada valmiiksi syksyllä toteutettavalle suurkiertueelle. Viiden solistin voimalla kierrämme viisi paikkakuntaa. Musiikkiteeman kiertueella on Kärjen rintamalla syntyneet sävelmät, jotka on sovitettu tämän päivän korvaan mieleisiksi. Yksi historial-

linen esiintyminen ensi vuodellekin on lyöty lukkoon, nimittäin Hamina Tattoooseen osallistuminen. Viemme Toivo Kärki -projektin sinne kaakonkulmalaisten viihdykkeeksi.

Ei pidä unohtaa yhtä tärkeää asiaa. Ilmavoimien Soittokunnan henkilöstö, joka toteuttaa kaikki mainitut haasteet, ansaitsee suurimmat kiitokset. Ilman hienoa ja yhteen hitsattua porukkaa kyseisiä projekteja ei tehdä. Me emme tarvitse mitään sankarisolisteja vaan hyvän, ammattitaitoisen ja avoimen henkilöstön, joka uskoo tekemäänsä kovan työn kautta. Sanonta "Rapatessa roiskuu" pitää hyvin paikkansa. Virheiden tekeminen tässä täydellisen suorittamisen maailmassa on enemmän kuin hieno kokemus!

Kärki edellä kohti uusia seikkailuja!

Tommi Väisänen
Musiikkimajuri

Musiikkimajuri
Tommi Väisänen

ristilipun alla itsenäisessä Suomessa.

Sotilasmusiikkia on tarkoituksella käytetty myös vihollisen pelottamiseen ja omien joukkojen innoittamiseen sekä yhteenkuuluvuuden lisäämiseen. Tämä jälkimmäinen tehtävä on korostunut viestintäteknologian kehityksen vähennettyä signaalimusiikin käyttötarvetta. Tehtävä on lisäksi laajentunut siten, että sotilasmusiikkia on suunnattu jo 1800-luvulta alkaen myös suurelle yleisölle. Sotilassoittajat ovat viihdyttäneet kansalaisiamme erilaisin konsertein. Sa-

Viron Suojeluskunnan Sakalan malevin kasvu

Vuosi 2009 oli Sakalan maleville suotuisa. Jäsenkunta lisääntyi viidenneksellä eli yli sadalla nuorella ihmisellä. Heistä useimmat olivat lukion oppilaita Abjasta ja Suure-Jaanista. Heille näyttivät tietä suojeluskuntaan upseeri Raiwo Asuküla (malevin kappalainen), aliupseerit, maanpuolustus-

opettajat Harri Mäesalu ja Meelis Eelmaa, papit Kalle Gaston ja Anna-Liisa Vaher sekä Abjan lukion rehtori Jüri Ojamaa. Uusista jäsenistä 82 % on alle 35-vuotiaita, mikä merkitsee täysin kenttäkelpoista väkeä.

Virolaiset ovat pidättyväisiä. He eivät mene yleisten isojen vär-

väyksien mukaan mihinkään. Heitä täytyy ottaa "napista kiinni" ja viedä. Täytyy olla joku ystävä tai arvovaltainen henkilö jo malevisissa, sitten mennään. Hyvän esimerkin ovat antaneet Eestin tasavallan presidentti Toomas Hendrik Ilves, joka on Sakalan malevin kannattajajäsen, ja maatalousministeri He-

lir-Valdor Seeder, joka on malevin jäsen. Molemmat merkkihenkilöt asuvat Viljandin maakunnassa.

Viime vuonna Viron Suojeluskuntaan liittyi lähes tuhat jäsentä. Nyt sen koko jäsenmäärä on 20 000 henkilöä, lukuun ottaen nuoret – Noored Kotkad ja Kodutütre – sekä Naiskodukaitse (lotat).

Sakalan malev järjesti taas Laidoner-marssin

Eestin tasavallalle hyvin tärkeä mies on ollut kenraali Johan Laidoner, jonka johdolla voitettiin vapaussota vuosina 1918–1920. Hän oli syntynyt 12. helmikuuta 1884 Viljandin lähellä. Suojeluskunnan Sakalan malev on hänen muistokseen järjestänyt jo kuusi vuotta suojeluskuntalaisten marssin, joka on pituudeltaan noin 20 kilometriä. Marssiin ovat liittyneet Naiskodukaitse ja nuoret. Koska Viljandin maakunnassa on syntynyt monia vapaussodan upseereita ja sankareita, marssin yhteydessä käydään heidän syntymäpaikoissaan. Lepotaun aikana historian-

Vuosi vuodelta suojeluskuntaväkeä on osallistunut Laidoner-marssiin. Joukko on yhdellä tämänvuotisella taukopaikalla.

tuntija kertoo asianomaisen upseerin teoista.

Laidoner ja Mannerheim olivat molemmat palvelleet tsarria Venäjän armeijassa. Laidoner oli lopettanut Nikolain Sota-akatemia ja nousi Eestin sotaväen ylipäälliköksi 34-vuotiaana. Mannerheimin johdolla voitettiin Suomen vapaussota. Molemmat nousivat siviilielämästä sotaväen johtajiksi ja ovat olleet maansa poliitikko-

ja. Heidän uransa ovat samankaltaisia vuoteen 1939 saakka. Tuosta lähtien Mannerheim ja Suomi päätyivät sotaan Neuvostoliittoa vastaan, Laidoner ja Eesti alistuivat toivoen II maailmansodan loppuessa saavansa itsenäisyyden vähemmällä verenvuodatuksella. Molemmat johtajat olivat maansa isänmaanystäviä.

Priit Silla

Sakalan malevin päällikkö, majuri Ülar Vomm ojentamassa Eestin tasavallan presidentille Toomas Hendrik Ilveselle (vas.) suojeluskunnan tukijäsenen kortin. Everstiluutnantti Raiwo Lumiste (oik.) seuraa tilannetta.